2005
2006

BESZÁMOLÓ A KATOLIKUS KARITÁSZ 2005 – 2006. ÉVI TEVÉKENYSÉGÉRŐL

Katolikus KARITÁSZ
Caritas Hungarica
A SZERETET HÁLÓZATA

BEVEZETŐ

Deus caritas est – Az Isten szeretet – kezdetű enciklikát adott ki XVI. Benedek pápa. Ismét ráirányítja a figyelmet az igazi boldogság forrására, a Szeretetre. A kereszténység legfontosabb üzenete, legnagyobb örömhíre ez. Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta érte, hogy aki benne hisz el ne vesszen, hanem örökké éljen (Jn 3,16). És aki szeretetben él, Istenben él, Isten pedig benne (1Ján 4,16). Így – nemcsak szólam – isteni életünk lehet! Csak el kell kezdeni élni. Mert ha így szeret bennünket Isten, nekünk is szeretnünk kell egymást. (1Ján 4,11)

A történelem folyamán a szeretet megélésének nagyon sok kiemelkedő szentje volt. Mi magyarok is büszkék lehetünk, mert az egész világ emlegeti pl. Árpádházi Szent Erzsébetet, a Karitász nagy szentjét, akiből „hős szeretet áradt". Születésének 800. évfordulójára (1207-2007) meghirdetett a „Szent Erzsébet év".

Meghívás mindnyájunk számára, de alkalom a visszatekintésre is. Sajnos rengeteg lehetősége volt a Katolikus Karitásznak, hogy tettekben is valósítsa, amiről a neve is szól. De hála Istennek és a sok jó szándékú, segítőkész, adakozó embernek, tudtuk is tenni, élni a szeretetet.

Erről szól többek között ez a kiadvány. Rövid visszatekintés az elmúlt időszakra – a teljesség igénye nélkül. Ezzel emléket állítva és köszönetet mondva adományozóinknak is.

Folytassuk tovább, Szent Erzsébettől is sokat tanulva, hogy „életünk bőségben legyen" (Jn 10,10).

Nagy Károly
országos karitász igazgató

2005

Új kihívások tettek próbára bennünket a 2005-ös esztendőben. Úgy is fogalmazhatunk, hogy a katasztrófák éve állított minket nehéz feladatok elé.

EMBERIBBÉ TENNI A VILÁGOT

A legjobban rászorultak igazságos támogatása sokszor okoz fejtörést egy segítő szervezet munkatársai számára. A mai ember elsősorban a televízióból tájékozódik, a szerkesztők java része úgy állítja össze a műsorokat, hogy azt a lehető legtöbben megnézzék. Ennek az a veszélye, hogy sokszor elszakadunk a realitásoktól, hamis kép alakul ki bennünk. Mi, akik a támogatók, adományozók bizalmát élvezve dolgozunk, óriási felelősséggel tartozunk azért, hogy igazságosan, a valódi helyzet alapján és az arra rászoruló embertársaink számára szükséges módon segítsünk. Amikor az év elején a tsunami gigantikus pusztításával volt tele a sajtó és soha nem látott mennyiségű adomány gyűlt össze, nem volt egyszerű megtalálni a leghatékonyabb segítés módját. Nagyon sokat számít, hogy részei vagyunk az egész világot átfogó Caritas Internationalis hálózatának. Ez volt a hiteles információk forrása, hiszen a tsunami

által érintett legtöbb országban megtalálhatóak a nemzeti Karitász szervezetek. A szeretet világhálózata kiküszöböli a párhuzamosságokat, s arányosan osztja el a felajánlott segítséget. Mi az érintett térség nemzeti karitász szervezeteit segítjük a bajban a szubszidiaritás elvei alapján. Az ő helyismeretükre támaszkodva, az ottani szokásokhoz, kultúrához igazítjuk segítségünket, mert az csak így lehet igazságos, reális és eredményes.

A Karitász mindig embertől emberig segít, többet szeretnénk tenni a személytelen csomagosztásnál. Igyekszünk szeretetet sugározni, átformálni a szíveket, és ezáltal emberibbé tenni a világot. Ez csak embereken keresztül lehetséges, és időt kell szánni rá. Ezért keresünk folyamatosan önkénteseket, akik idehaza és az ország határain kívül is a személyes szeretetszolgálat követeiként segítenek a bajba jutottaknak. Az ilyen munka nem mindig érdekes annyira, hogy a címlapokra kerüljön, de fontos, és tapasztalataink szerint csak így igazán értékes és hatékony. Amikor hazánkban és a távoli országokban egyaránt vízkatasztrófák következményeivel kellett megküzdenünk, a károsultak mellé költöző, velük együtt élő, nekik erőt adó, őket mindenben segítő önkéntes munkatársaink szeretete volt az az erő, amely a keserűség és a kilátástalanság helyett bizakodást varázsolt a szívekbe, és emberibbé tette ott a világot.

A CSALÁDOKÉRT,

AZ ELESETTEKÉRT ORSZÁGSZERTE

A segítség mindig személyes kapcsolat. Meghallgatáson, megértésen, elfogadáson, szereteten és szakértelmen nyugszik. Az ország településein 800 körül van a plébániai karitász csoportok száma. A rászorulók elsősorban itt találhatnak segítséget, és ide csatlakozhatnak azok, akik szívesen segítenének. Címjegyzékünk az 51. oldalon található.

Az országos és a nemzetközi munkáért felelős Karitász szervezet tevékenysége is – amelynek beszámolóját kezében tartja az olvasó – az előbb említett elvekre épül. Akcióinkat, programjainkat a legtöbb esetben önkéntesek bevonásával bonyolítjuk le, intézményeink munkájánál is támaszkodunk az idejüket másokért áldozók közreműködésére. „Emberekről van szó ugyanis, és az embereknek mindig többre van szükségük, mint pusztán szakmailag helyes bánásmódra.” – olvasható XVI. Benedek pápa Az Isten szeretet c. enciklikájában. Mindent megteszünk annak érdekében, hogy munkatársaink, önkénteseink ne „csupán hozzáértően végezzék az éppen szükséges teendőket, hanem a szívükkel forduljanak oda a másikhoz”, aki szükséget szenved.

Lehetséges mindezt intézményes keretben, illetve alkalmi vagy rendszeres akciók, programok segítségével a karitász mozgalomban tenni.

Segítség akciókon, programokon keresztül

Kada Lajos segélyalap

Kada Lajos érsek, vatikáni diplomata hagyatékából – immár hagyományosan – támogattuk gyermekcsoportok nyaralását. Hat csoport töltött felejthetetlen napokat Gergelyiugornyán, a Tisza parti nyaralóházban.

Tárgyi adományok közvetítése

Rendszeres és alkalmi jótevőink tárgyi adományokkal is segítik a munkánkat. Olyan Karitász szervezetekhez továbbítjuk ezeket, ahol nagy szükség van a támogatásra. A Hervis cég időnként sportruházattal, cipővel segít. A Béres Gyógyszergyár 10 000 db. Béres cseppet ajándékozott közvetítésünkkel a betegeknek. Keletről, a beregi gazdáktól megvásárolt almával segítettük a szegényebb budapesti plébániák által támogatott családokat. A Váci Egyházmegyei Karitász felajánlásából származó kórházi ágyakkal és egyéb felszerelésekkel siettünk a Nagyváradi Egyházmegyei Karitász segítségére, ahol az otthonápolási szolgálat raktárának leégése okozott komoly nehézségeket.

Segítség intézményes keretek között

„Rév” Szenvedélybeteg-segítő Szolgálat

Budapest, XI. Bartók Béla út 96.
Telefon: (1) 361-4252

Immár 12 éves múltra tekint vissza szenvedélybeteg-segítő szolgálatunk a „Rév”. A konkrét tevékenység középpontjában nem a megszokott „elvonókúra-koncepció”, hanem a keresztény eszmeiségen nyugvó, ugyanakkor szakmailag igényes mentálhigiénés gondolkodás áll. Alapvető tapasztalatunk, hogy nem csak a szenvedélybetegekkel, hanem a hozzátartozóikkal, családjaikkal, a környezetükkel is foglalkoznunk kell a gyógyulás érdekében. Hiszen minden szenvedélybetegség mögött a családi és a társadalmi kapcsolatok, a kommunikáció zavara, megbetegedése rejlik. Minél inkább sikerül ezeken a körülményeken javítanunk, azokat pozitív irányba megváltoztatnunk, annál nagyobb esély van a teljes gyógyulásra. Ezen kívül a kliens érdekében az egészségüggyel – védőnők, gyerekorvosok, háziorvosok, kórházi osztályok – való együttműködés kialakítása és fenntartása is elengedhetetlen.

Mivel a szenvedélybetegség még mindig a „kényes kérdések" közé tartozik ma Magyarországon, tevékenységünk során szem előtt kell tartanunk néhány igen fontos szempontot. Ilyen az anonimitás. Ez azt jelenti, hogy beutaló, TB-kártya, sőt személyi igazolvány sem szükséges a kezelésen való részvételhez. A jelentkezők nagy részére ösztönzőleg hat a könnyű hozzáférhetőség, s hogy kilétük amennyire lehet „rejtve" marad. A kezelés minden esetben ingyenes, s a jelentkezésnek feltétlen önkéntesnek kell lennie. A terápiás folyamat célja az absztinencia elérése, de a folyamatban való részvételnek nem feltétele a „szermentesség". Az ellátásban való részvételhez nem szükséges a vallási elkötelezettség, bár a kezelés keresztény szellemiségben történik. Ez a tevékenység úgynevezett pszicho-szociális, rendszerszemléletű „csapatmunka". Munkánkat az érintett környezetéből több személy bevonásával végezzük, problémaorientált szemlélet és nyíltság jellemzi. A „Rév" Szolgálatnál dolgozik szociális munkás, klinikai és addiktológiai szakpszichológus, mentálhigiénikus, szociális gondozó, család-, és csoportterapeuta, lelkész, jogász, így a klienssel minidig a megfelelő segítő szakember foglalkozik. Gondozottunk mindig a már megszokott, ismert helyre jön, nincs újabb és újabb intézménybe továbbítva.

A Katolikus Karitász több mint egy évtizede lobbyzik az ágazati minisztériumokban a „Rév" Szolgálat szakmai koncepciójának – kiemelt pszicho-szociális szemlélet és ellátás – jogszabályban való elismeréséért. Elért eredményeink állami szintű elismerésének tekinthetjük, hogy 2005 májusában az Ifjúsági, Családügyi, Szociális, és Esélyegyenlőségi Minisztérium mindkét működő addiktológiai munkacsoportjába felkérte a budapesti „Rév" Szolgálat vezetőjét, hogy vegyen részt a szenvedélybetegek ellátása szociális szolgáltatási irányelveinek kidolgozásában.

A már kialakult szenvedélybetegségek elleni küzdelem mellett tevékenységünk fontos része a megelőzés, az úgynevezett Prevenciós Program. A drogozás veszélyének különösen kitett 6-18 éves lakótelepi korosztályt igyekszünk megtalálni és megszólítani. Szoros együttműködést alakítottunk ki a háziorvosokkal, a Nevelési Tanácsadóval, a Gyermekjóléti Szolgálattal és az iskolákkal. Ezen kívül „utcai megkereső" tevékenységet is folytatunk. A rendszeresen tartott iskolai felvilágosító előadások mellett heti egy alkalommal állandó klubot működtetünk a veszélyeztetett fiatalok számára. A 2002-ben Pont klub néven indult prevenciós csoportot 2005-ben Rét klubra „kereszteltük" át. A foglalkozásokon elsősorban a szabadidő hasznos, értelmes eltöltésére igyekszünk motiválni a fiatalokat. A különböző játékok segítenek a feszültségek leküzdésében,

s így könnyebben találunk módot arra, hogy beszélgessünk velük a legkülönbözőbb, őket érintő, érdeklő témákról, segítve ezáltal belső problémáik feloldását, s csökkentve egyben drogveszélyeztetettségüket is.

A „Rév" munkatársai szerteágazó munkát végeznek. Legfontosabb a hozzájuk fordulók felkarolása. Ezen kívül képzéseket szerveznek, közreműködnek a határon túli programokban, új megoldásokat dolgoznak ki a hatékonyabb segítség érdekében. 2005 májusában újdonságképpen játékszenvedély-betegek számára is létrehoztunk egy csoportot.

2005-ben 2372 főnek nyújtottunk segítséget, ebből 1268 férfi, és 1104 nő. A kliensek összesen 6819 alkalommal részesültek a Szolgálat ellátásában. 175 fő kért telefonos segítséget összesen 773 alkalommal.

Péter (47) írta a következő sorokat:
„Az a baj, hogy egyedül vagyok, és nincsen társam, nem szeret senki, mert iszom, és velem nem lehet kibírni. Kétszer voltam elvonókúrán, amit édesanyám intézett el, hiszen akkor még kötelezhettek rá bárkit. Az elvonókúra miatt sokáig haragudtam anyámra, megbélyegezve éreztem magam. Minél többet jártam a „Rév"-be, annál kevésbé okoltam másokat a múltért, a hibákért, a tragédiákért. Egyre többször éreztem, hogy nekem is változtatnom kellene. Azt követően, hogy úgy határoztam, leállok az italozó életmóddal, és ehhez igénybe veszek segítséget, a múlt feltárása hasznomra vált. Most már tudom, hogy beteg vagyok. Amíg iszom, addig az alkohol irányítja az életem, a mindennapjaimat. Ahhoz, hogy visszaszerezhettem magam felett az irányítást, a „Rév" dolgozóin kívül az oda járó, önsegítők közössége, a Gamma GT is nagyon sokat segített."

Szakápolási Szolgálat

Nagymaros, Vasút utca 15.
Telefon: (27) 354-272

A Szakápolási Szolgálat 1996 óta működik Nagymaros központtal. Ipolydamásd, Kismaros, Kóspallag, Márianosztra, Szob, Szokolya, Verőce, Zebegény lakói kérhetik a háziorvosuktól vagy kórházi kezelőorvosuktól szakképzett ápolóink segítségét. A Szolgálat megalakulásától kezdve hálózatban dolgozik a térségben működő szociális és egészségügyi intézményekkel, a szakmai kapcsolattartás folyamatos. Az eddig eltelt időszak alatt rendkívül jó együttműködést sikerült kialakítanunk a területen dolgozó háziorvosokkal. Tíz munkatársunk áll készenlétben, hogy az orvos által meghatározott ápolási feladatokat a beteg lakásán végezze el. Könnyebben meggyógyulhat az, aki családja körében vészeli át a nehéz napokat. A hozzátartozók számára pedig segítség, hogy

szükség esetén kórházi ágyat, gyógyászati segédeszközt kölcsönözhetnek, megtanulhatják miként kell valakit az ágyban felültetni, hogyan lehet úgy kicserélni a lepedőt, hogy közben a beteg az ágyban maradhat. Ápolóink képzett egészségügyi szakemberek, de nem csak a szakértelmüket adják, hanem szívből fakadó szeretettel, mosollyal és jó szóval is segítik, ápolják a rájuk bízottakat. Hosszú évek tapasztalatai azt mutatják, hogy e gondozás segítségével sok esetben jelentősen lerövidíthető a lábadozás ideje, s elkerülhetővé válik a huzamosabb kórházi tartózkodás is. Munkatársaink kapcsolatban állnak a plébániai karitász csoportokkal. Amenyniyiben a családnak további segítségre van szüksége, a probléma megoldására a Karitász hálózatban kereshetnek lehetőséget. A Szakápolási Szolgálat működését döntően az Országos Egészségbiztosítási Pénztárral megkötött szerződés alapján finanszírozzuk, a biztosítással rendelkező betegeknek külön költségtérítést nem kell fizetniük.

Szolgálatunk különleges területe a haldokló betegek otthonukban történő szakápolása. Itt mindennél előbbre való szempont a lelki gondozás. Az élet végső szakaszának emberhez méltó viselése, megélése talán mindenki számára könnyebb otthon, mint kórházi körülmények között. Ehhez tudnak komoly segítséget nyújtani ápolóink. Megrendítően szép feladat segítenünk abban, hogy gondozottunk felkészülten, lelkileg megerősödve, emberhez méltó módon távozhasson e földi világból.

2005-ben 9 településen 253 beteget láttunk el 2919 alkalommal családjuk körében.

Támogató Szolgálat

Nagymaros, Vasút utca 15.
Telefon: (27) 354-272

Tartós testi, vagy lelki fogyatékossággal együtt élő, azzal küzdő embertársaink sorsa különösen nehéz. Fogyatékosságukból eredően az élet legtöbb területén számos hátránnyal találják szemben magukat. Gyakran, vagy állandóan egészséges társaik segítségére szorulnak, hiszen sok mindent képtelenek egyedül elintézni, megoldani. Kiszolgáltatottságuk miatt sokuknál lelki fogyatékosságok is kialakulnak a testi fogyatékosság mellett. Fel kell ismernünk azt, hogy a fogyatékosok korlátaik ellenére is ugyanúgy teljes, teljesebb életre vágynak, miként az egészségesek. Az ő gondjaik enyhítésére, életük megkönnyítésére hívtuk létre 2000-ben Támogató Szolgálatunkat. Ellátási területünhöz ugyanazok a települések tartoznak, ahol a Szakápolási Szolgálat működik. Szolgálatunk 2003. április 1-től immár teljes jogú szervezetként, az Egészségügyi Szociális és Családügyi Minisztérium engedélyével és támogatásával végzi közhasznú tevékenységét.

A Támogató Szolgálat feladata fogyatékos személyek önállóbb életének elősegítése. A fogyatékosságból származó hátrányok csökkentése érdekében segítséget lehet kérni bevásárláshoz, ügyintézéshez, kulturális, művelődési, és szabadidőhöz kapcsolódó tevékenységhez. Cél, hogy a fogyatékossággal élő ember legyen képes aktívabb életvitelt folytatni, társadalmi szerepeket betölteni, emberi és állampolgári jogait érvényesíteni, és kötelezettségeit teljesíteni. A Támogató Szolgálat segítségét az érintett vagy családja kérheti. Jogosult rá minden fogyatékos személy, aki: mozgásszervi, érzékszervi vagy mentális fogyatékossága miatt a társadalmi életben való részvételben tartósan korlátozott és ennek kiegyenlítéséhez támogatásra van szüksége. A szolgáltatás igénybevételéért az érvényben lévő törvények alapján szerény térítési díjat kell fizetni.

Elsősorban aktív korú, saját otthonukban élő fogyatékos személyekkel foglalkozunk. Munkánk igen sokrétű. Az információ-nyújtástól, tanácsadástól, ügyintézéstől, bevásárlástól kezdve, ezerféle személyes apró segítségen keresztül, egészen a szállító-szolgálat működtetéséig, felöleli az élet szinte minden területét. 15 mozgásában korlátozott idős embernek nyújtunk napi rendszerességgel segítséget, mindennapi életvitelükben, ügyeik intézésében. 2004 szeptemberében kezdtük gyermekek rendszeres szállítását Vácra, a speciális iskolába. Ezzel 5 család életén sikerült könnyítenünk. Időről időre közösségi programokat, sorstársi-, szabadidős- és különböző klubfoglalkozásokat szervezünk a gondozottak részére. Ezzel igyekszünk kiküszöbölni az elmagányosodás veszélyét, s enyhíteni a lelki sebeket. Szoros kapcsolat alakult ki a váci „Csakazért is" klubbal, mely az agyi érbetegek klubja. Rendszeresen szervezünk közös kirándulásokat és klub összejöveteleket.

2005-ben 4135 „személyi segítést" teljesítettek munkatársaink a Szolgálat ellátási területén, melynek során több mozgássérült kapott rendszeres segítséget otthonában. A fogyatékkal élők számára biztosított szállító szolgálat naponta mikrobusszal viszi Vácra az arra rászoruló nagymarosi gyermekeket.

XXIII. János Szeretetotthon

Budapest, XI. Dayka Gábor utca 102-104.
Telefon: (1) 319-8220

Rohanó társadalmunkban, ahol egyre fontosabbá válik a karrier és a megélhetésért folytatott ádáz küzdelem, egyre kevesebb a figyelem és a törődés az idős emberek felé. Szűkös anyagi-, vagy lakáskörülményeik miatt sok esetben már azok a családok sem képesek gondoskodni a támogatásra szoruló idős szülőkről, nagyszülőkről, akik igazán megbecsüléssel, szeretettel viszonyulnak hozzájuk. Így nem csak az egyedül maradt, de a családi háttérrel rendelkező idősek is rákényszerülnek a bentlakásos gondozással foglalkozó intézmények segítségére.

Dr. Lékai László bíboros úttörő munkájának gyümölcseként, még a Kádár-korszakban sikerült létrehozni és 1981 július 28-án megnyitni a XXIII. János Szeretetotthont, mely lehetővé tette, hogy bárki otthonra találhasson egyházi fenntartású szociális intézetben. A Szeretetotthon már megnyitásakor is szűknek bizonyult, ezért folyamatosan bővítjük újabb részlegekkel és házakkal. Házainkat természetesen igyekszünk egyre kényelmesebbé és korszerűbbé is varázsolni.

A Szeretetotthon célja, hogy az idős emberek életének végső szakaszát széppé és tartalmassá, emberivé tegyük. Biztosítjuk számukra az emberhez méltó körülményeket, bánásmódot és az egészségügyi ellátást. A lakók mindennapi ellátását szakképzett nővérek végzik. Különböző méretű apartmanok állnak lakóink rendelkezésére. Amennyiben

saját maguk ellátásáról már nem tudnak gondoskodni, automatikusan felvételt nyernek a Szeretetotthon betegrészlegébe. Az ápolási részleget bővítettük, a farkasréti konyha megszüntetésével felszabaduló területen korszerű betegszobákat alakítottunk ki. A Szeretetotthonnak a II. kerületben, Máriaremetén is vannak épületei.

Szolgálatunk lelkiségének megfelelően minden házunkban van kápolna, és lakóink naponta részt vehetnek szentmisén. Több pap lakónk is van, akik aktívan részt vesznek a lelki gondozásban. Lakóink számára változatos programokat szervezünk. Igyekszünk minél tartalmasabban tölteni a szabadidőt, s megőrizni lakóink fizikai és szellemi frissességét. Különböző szakkörök, filmvetítések, kirándulások, koncertek és zarándoklatok teszik változatossá a közösség életét, mely egy igazi nagycsaládként éli vidám életét. Gyakran hívunk előadókat, művészeket is. A 2005. év legsikeresebb eseménye az esztergomi hajókirándulás volt, melynek során Szlovákiába is átsétáltak a résztvevők, s Párkányból is megcsodálták a Bazilikát. A több épületből álló intézményben a különböző házak születésnapját is megünnepeljük. A nyáron emékeztünk meg az apartmanos máriaremetei Emmausz Ház megnyitásának 15. évfordulójáról.

Az intézet 25 éves története alatt első alkalommal köszönthettünk az idén 100 éves lakót Csermák Erzsébet személyében. Gondozottaink száma éves átlagban 235 fő.

AZONNALI SEGÍTSÉG A BAJBAN

Magyarország

Mátrakeresztes

A Mátra lábánál fekszik a Pásztóhoz tartozó település. Április 17-én egy óra leforgása alatt 4,5 millió m^3 esővíz hullott le a falu vízgyűjtő területén. Ennek következtében kilépett medréből a Csörgő patak, elsodorta a hidat, s mindent, ami az útjába került. Röviddel a katasztrófa után már a helyszínen voltak munkatársaink. Csak nagy kerülővel lehetett eljutni a településre, amelyet szabályosan kettévágott a patak. A völgy irányában lakók jártak rosszabbul, mert ott alig maradt sértetlen ház. A hegyre hosszan felhúzódó egyutcás település másik részében kevesebb kár esett, a patak azonban itt is az utcán, a kereteken gázolt keresztül. A közművek tönkrementek vagy elzárták őket, így először ivóvizet osztottunk, majd takarókat, száraz ruhát kaptak a károsultak. Később önkénteseket telepítettünk a helyszínre, akik az egyik udvarban felállított lakókocsiban a bajba jutottak között éltek. Hetes váltásban segítettek eltakarítani a romokat.

A patak rengeteg törmeléket, iszapot hordott a kertekbe, házakba. Mátrakeresztesen sok idős ember lakik, akik egyedül képtelenek lettek volna rendbe tenni portájukat. Segítségünk a szubszidiaritás sikeres példájaként is említhető, ugyanis a munkát a plébániai karitász csoport vezetője, Laczkóné Marika irányította, aki pontosan ismerte a helyzetet és a családokat. A Váci Egyházmegyei Karitász igazgatója, Kármán János szervezte meg az önkéntesek tevékenységét. Az országos koordinációért felelős Adányi László főtitkár gondoskodott a feladat elvégzéséhez szükséges technikai eszközökről, azok helyszínre juttatásáról, a szükségletek felméréséről és a munkában résztvevő karitász szervezetek tevékenységének összehangolásáról.

Mád

Mád Tokaj-hegyalja ősi, szőlőtermelő települése. Május harmadikán özönvízszerű, soha nem látott hevességű eső öntötte el Mádot. A települést átszelő patakok kiöntöttek, magukkal ragadva az útjukba kerülő mindenféle tárgyakat, eszközöket. Néhány perc kellett csak ahhoz, hogy a mezővároska keleti oldalában fekvő Percze és Szent Tamás hegyekről vízfolyások induljanak, melyek rövid időn belül patakokká híztak, és a kerteken, pincéken keresztül utat törtek maguknak a Mád közepén már folyóként hömpölygő vízbe. Hol egy autót sodort az ár, hol szőlőtőkéket: döbbenetes zivatart hozott ez a máskor aranynak tartott májusi eső. Szerencsére itt nincsenek vályogházak, amelyek a víz támadásának nem képesek ellenállni. Az épületek kisebb-nagyobb károsodással, de állva maradtak. Ez volt a károsultak egyetlen vigasza. Mindenük elázott: tönkrementek a bútorok, háztartási gépek és a kertek is. Olyan gyorsan jött a víz, hogy nem volt idő kimenteni szinte semmit sem. A helyszínen tapasztaltak alapján szerveztük meg az azonnali segítséget. Autóbuszt béreltünk és az érintett családokat egy miskolci bevásároló-központba szállítottuk, ahol fejenként meghatározott értékben vásárolhatták meg a legszükségesebbeket: alsóneműt, ágyneműt, konyhafelszerelést, stb. Mindenki azt választhatta, amire a legnagyobb szüksége volt és méretben is megfelelt számára.

Nagykinizs

2004-ben a Hernád folyó áradása néhány épületet jelentős mértékben megrongált Nagykinizsen. A helyreállítási munkálatok a legtöbb esetben évekig elhúzódnak. Az egyik folyó közelében álló, súlyosan megrongálódott épületben több család is él. Számukra segítettünk a helyreállításban, folytatva a tavaly megkezdett munkát.

Erdély

Munkatársunk rokona, egy édesanya kétségbeesetten telefonált augusztus 23-án Nyikómalomfalváról, hogy a falut elöntötte a víz, s mindent elragad a hömpölygő áradat. A gyermekekkel az emeleti szobából már a padlásra kell felmenniük. Néhány óra leforgása alatt több mint 100 liter eső esett négyzetméterenként. A rendkívüli gyorsasággal lezúduló vízmennyiség magával sodort embert, állatot, házat, autót, követ, betonépítményt, fát. A katasztrófa utáni gyorsmérleg eredménye 16 halott (csak a Farkaslaka körzetéhez tartozó településeken kilenc ember vesztette életét az árban), 5 eltűnt személy (köztük az egyik helyi karitász-munkatárs négyéves kislánya is – akiket később sajnos szintén holtan találtak meg), számos elárasztott település (Székelyudvarhely egyik része, Galambfalva, Malomfalva, Székelyszentlélek, Farkaslaka, Korond, Boldogfalva, Bögöz, Oroszhegy, Décsfalva, Siménfalva, Hodgya, Bikafalva), 1566 elöntött ház, mintegy 1000 hektár elárasztott termőföld, elmosott utak, hidak

(13 nagyobb és 17 kisebb), tönkretett elektromos és gázhálózatok, alámosott vasúti pályák. Valóságos csatatér fogadott bennünket a helyszínen. A Gyulafehérvári Főegyházmegyei Karitász munkatársaival közösen részletes programot dolgoztunk ki a károsultak megsegítésére, amely az azonnali segítségre és a helyreállításra is kiterjedt. Az Udvarhelyszéken dolgozó segélyszervezetek koordinációs központot is felállítottak, hogy elkerüljék a párhuzamosságokat és mindenhová eljusson a segítség. Mi elsősorban Székelyszentlélek, Nyikómalomfalva és Farkaslaka károsultjainak segítettünk.

Gyorssegélyként 608 élelmiszer-csomag, 4158 tisztítószer-csomag és 830 tanszer-csomag beszerzését és szétosztását finanszíroztuk, amely Béta, Bikafalva, Bögöz, Dobó, Farkaslaka, Hodgya, Kadicsfalva, Kiskadács, Kobátfalva, Nagykadács, Nyikómalomfalva, Siménfalva, Székelyszentlélek, Szombatfalva, Ülke, Vágás lakóihoz jutott el.

Tatabánya Önkormányzatának segítségével a testvérvárost, Székelyudvarhelyt támogattuk. 101 család kapott 49.296 Forint értékű vásárlási utalványt, amelyből építőanyagokat és háztartási elektronikai cikkeket vásároltak.

Segítettünk a tél beállta előtt Bikafalva, Farkaslaka, Hodgya, Nyikómalomfalva, Siménfalva, Székelyszentlélek lakóinak, akik között 253 db salgótarjáni gyártmányú főző-fűtő kályhát (sparhert) osztottunk szét.

A Karácsonyt megelőzően 300 család kapott nagyobb értékű vásárlási utalványt, amelynek segítségével élelmiszert, ruhaneműt, építőanyagot, szerszámot, háztartási gépet és bútort tudtak vásárolni.

Ótelek (Románia)

Ótelek a temesi Bánságban található. Az 1700-as évek végén szegedi dohánykertészek alapították. 1856-ban önálló községgé vált. Jelenleg Újvár község hat települése közül az egyik. Ótelek lakosainak száma 823 fő, akik teljes mértékben magyarok, gabona és zöldségtermeléssel foglalkoznak. 2005 április közepén a Temes folyó vízgyűjtő területén, négy napon keresztül szakadt

az eső, ennek következtében a folyó megáradt és Rudna település közelében a gát a víznyomást nem bírva átszakadt elárasztva a Béga és Temes közötti területet. Az áradásnak vált áldozatává az Újvár községhez tartozó hat település, köztük Ótelek. A hat település közül az árvíz leginkább a magyarok lakta Magyarszentmártont, illetve Óteleket sújtotta. Óteleken szinte valamennyi ház vályogból készült, ezért egy nap alatt a település lakóházainak 90%-a – 230 ház összeomlott. Ótelek lakóinak egy napja volt arra, hogy családjukat, állatállományukat, legszükségesebb értéktárgyaikat otthonaikból kimenekítsék. Nyugodtan állíthatjuk, hogy a falu összes lakója földönfutóvá vált. Amikor a helyszínre érkeztünk, a településen csak csónakkal lehetett közlekedni. Az összedőlt házak romjai között még bent volt a lábasjószág. Nyulakat, disznót, kutyákat, csontra lesoványodott állatokat láttunk. Vodila Szilárd plébános atyával kimentettünk egy disznót, amelynek nem találtuk meg a gazdáját, ezért az atya befogadta és ma is gondoskodik róla. A plébánia udvarán felállítottuk lakókocsinkat és fél éven keresztül hetes váltásban önkénteseink segítettek a károsultaknak. Részt vettek a romok eltakarításában, a tábori konyha üzemeltetésében. Lelki támaszt nyújtottak, erőt adtak az embereknek az újrakezdéshez. Az ősz folyamán 20 nagyméretű sátrat szállítottunk Ótelekre, így volt hová menekíteni az értékeket, s a megmaradt terményt a tél idejére. A romba dőlt házak újjáépítését vállalta az állam, a lakosság ellátását a Temesvári Egyházmegyei Karitász szervezte meg.

Délvidék (Szerbia)

A Temes folyó árvize átlépte a határt és szerb területen is súlyos károkat okozott. A válságos állapot kezdetétől Közép Bánát térségében a helyi Karitász hálózat mozgósította munkatársait az árvízkárosultak megsegítésére. Itt is arra kényszerültünk, hogy csónakkal járjuk be az érintett településeket. A védekezés ezen a területen szervezettebbnek és eredményesebbnek bizonyult. Az árvíz három településen okozott súlyos károkat. Módos és Párdány lakosságát részben kitelepítették, Káptalanfalvát teljesen körbevette és elöntötte a víz. Itt csak néhány férfi maradt, hogy gon-

doskodjanak azokról az állatokról, amelyeket már nem tudtak kimenekíteni. A segélyezést szervező Nagybecskereki Püspökségi Karitász munkatársai számára átadtuk az ilyen helyzetek kezelésében szerzett tapasztalatainkat is. Sikerült elérni, hogy a hatóságok a helyi válságstáb munkájába bekapcsolták Bukosza Géza egyházmegyei karitász koordinátort. Áprilistól októberig több mint 900 szükséget szenvedő családon segítettünk élelmiszerrel, lelki segítő szolgálattal, tisztálkodási szerekkel, ruhaneműkkel, lábbelivel, egynapos csibékkel és csirke eledellel, friss élelemmel, tűzifával, szarvasmarha takarmánnyal. A megrongálódott és összedőlt házak újjáépítésében is részt vettünk. Módoson és Káptalanfalván 7 házat újítottunk fel valamint Káptalanfalván egy családi házat építettünk. A Káptalanfalváról és Módosról kitelepített lakosság körében a Szociális Testvérek Társaságától Budapestről érkezett öt novícia részvételével lelki segítő szolgálatot működtettünk. A Szociális Testvérek munkáját a bókai esperes plébános, valamint két helybeli karitász munkatárs segítette. A kitelepítetteket segélyszállítmányokkal is támogattuk Nezsényben, Tóbán, Istvánfalván és Szárcsán.

2005

2005

TSUNAMI

Heteken keresztül mutatták a televíziós csatornák a sokkoló képeket, a borzalmas pusztításról készült videofelvételeket. A nemzetközi Karitász hálózattal egyeztetve az indiai szubkontinens déli részén található Srí Lanka megsegítését vállaltuk fel, mert az első híradások arról szóltak, hogy itt történtek a legnagyobb károk. Először meg kellett ismerkedni azzal az országgal, amelynek lakóit segíteni készültünk.

Srí Lanka
— NINCS HOZZÁ FOGHATÓ

Ezzel a jelmondattal csalogatja az egykori gyarmati nevén Ceylon szigete a látogatókat. És tényleg, különleges ez az India sarkától délkeletre fekvő, könnycsepp formájú szigetország. 1972-ben lett a sziget hivatalos neve az ősi szingaléz megnevezés, amely tündöklőt, csodálatost jelent. Kis Indiának is nevezik. Kétharmad Magyarországnyi területen csodás sokszínűsé-

get tapasztalhat meg az idelátogató. Homokos tengerpart – hűvös hegyvidéki teaföldek – ősi városok – csöndes, rendezett falvak – koszos, zsúfolt városok és Colombo modern nagyvárosa mind-mind megférnek itt. A nagyvárosok modern, légkondicionált szupermarketétől csak egy sarkot kell menni, hogy betérhessünk egy aprócska, tompa világítású üzletbe, ahol minden árut a pultnál kell kérni. Lehet, hogy az áruválaszték a szupermarketben nagyobb, de az egyéni igényeket az utóbbi jobban kielégíti. De bármelyik üzletből is lépünk ki, ugyanabban az utcai forgatagban találjuk magunkat, ahol a közlekedés életveszélyesnek tűnik, hiszen a kétsávos út másodpercek alatt négy- vagy ötsávossá bővülhet. Száguldó, tülkölő buszok, ajtóikban kapaszkodó emberek, biciklisták, motorosok, háromkerekűek, s persze két-, illetve négylábúak: emberek, tehenek, kóbor kutyák, leguánok közlekednek itt. A kaotikus, első látásra balesetveszélyes forgatagból azonban a legtöbb esetben teljes épségben érkezik meg mindenki a céljához.

A nők helyzete különleges ebben az eredetileg matriachális társadalomban. A háztartás mellett sokszor a család eltartása is az asszonyokra hárul. A rizs vetése és aratása hagyományosan női munka, a teaföldeken is a munkások szinte kizárólag nők. A 70-es évektől kezdődően, elsősorban a gazdag arab olaj-országokba, valamint Szingapúrba irányuló vendégmunkások hada is nagyrészt nő. A napilapok oldalakon keresztül hirdetik a különböző, főleg házvezetőnői állásokat. Sok édesanya ezt az útját választja a család eltartásának, míg a férfiak otthon maradnak, és nem vállalnak munkát. A nők keményen dolgoznak, mindamellett, hogy az iskolázottságuk magas, ahogyan az írástudók aránya is (nők 87%, férfiak 93%). Ezek a számok magasan az ún. harmadik világ élvonalába helyezik a fűszerszigetet, mint ahogyan az aránylag alacsony természetes szaporodási ráta (1,1 %) és a magas várható élettartam (férfiak 70 év, nők 76 év) is. A helyiek elmondása szerint a műtrágyázás és tartósítószerek megjelenése előtt sok öregember a száz éves kort is megérte itt.

Az öregeket a mi európai kultúránkból már eltűnt tisztelet övezi, méltóságteljes arcuk is ezt tükrözi. Kiemelt tisztelet illeti az óvónőket és tanítókat is, a nap végeztével az óvodai, illetve iskolai egyenruhába öltözött gyerekek letérdelve földig hajolnak a tanító lábaihoz, aki mindegyiknek megérinti a fejét.

Srí Lankát a 2004. december 26-án bekövetkezett tsunami katasztrófa után már nemcsak formájáról nevezhetjük könnycseppnek. A teaföldek, pálmafás homokpartok, elefántok, már-már giccsbe hajló naplementék helyett a

fűszersziget romba dőlt házai, áldozatai kerültek a médiába. A legtöbb kárt a keleti partvidék szenvedte. Majdnem 30 ezer halott, 16 ezer sérült és 800 ezer otthontalanná vált ember esett áldozatul a katasztrófának. Az egész világ megmozdult, segélyakciók serege vette célba a térséget.

Az, hogy a tsunami katasztrófa ennyire a figyelem középpontjába került, valószínűleg a nagyszámú külföldi áldozatnak is betudható, hiszen az érintett területek nagy része egyben turistaparadicsom is. A többi délkelet-ázsiai országhoz képest ide jóval kevesebb vendég látogat el, mert nincsenek kiépült, európai igények szerinti kényelmet nyújtó szállodasorok, s a legszebb fekvésű déli országrész egyetlen túlzsúfolt országúton közelíthető meg.

A tsunami rombolása csak a part menti területeket érintette. A partvidéktől távolabb élő emberek mindennapi helyzetén nem sokat változtatott a katasztrófa, ők sokkal szegényebb körülmények között tengetik napjaikat. Főleg igaz ez a teaföldek tamil falvaira, ahol a földeken, illetve a teagyárban dolgozó munkásoknak egész napos kemény fizikai munkával kell megkeresni a szűkös bevételre valót. Az ország gazdasági életében a hegyvidék eme kincse nagyobb szerepet kap, mint amennyivel azt a munkásoknak meghálálják. A hegyvidék másik kincse a megannyi víztározó, amely az ország energiaellátásában játszik szerepet. A sziget szívében fekvő ősi városok pedig egy letűnt dicső kor emlékét idézik, mikor a szingaléz királyok követeket küldtek az akkori világ központjaiba, így Rómába is. Az oroszlán népe – mert a szingaléz népnév az oroszlán szóból származik, ahogyan a zászlójukon is oroszlánmotívum található – akkor még nem tartotta a fehér embert magasabb rendűnek.

Ide, a számunkra távoli és érdekes országba indultunk segíteni. Már a munka kezdetén eldöntöttük, nem csupán azonnali segítséget küldünk, hosszabb időre odaállunk a károsultak mellé.

Pszichoszociális segítség a traumát átélt embereknek

Aki már átélt balesetet, vagy hirtelen elvesztette hozzátartozóját, tudja, hogy ezt követően nem könnyű újra bekapcsolódni a hétköznapokba. Még nagyobb megrázkódtatást okoz, ha valaki nem tudja mi is történt valójában? Srí Lankán emberemlékezet óta nem volt ekkora szökőár, a katasztrófa után sokan abban a hitben éltek, hogy ez ha-

marosan megismétlődhet. Voltak, akik a fák koronájában építettek maguknak ideiglenes „házat". Akadtak nem kevesen olyanok, akik nem mertek bemenni a tengerbe, pedig a katasztrófa előtt halászatból éltek. A katasztrófát átélt embereknek nem csak anyagi segítségre volt szükségük. Ezért küldtünk 10 fős segítő csoportot a helyszínre. Elsődleges feladatuk az volt, hogy pszicho-szociális támaszt nyújtsanak az áldozatoknak. Dr. Faragó Artúr váci kórházlelkész vezetésével januárban indult az első csoport, amelyet egy hónap után váltott a következő 10 önkéntes. A kéthónapos munkáról a Népszabadság számolt be.

Benczik András, a csoport pszichológusa egy helyi novíciát, vagyis apácanövendéket kapott segítségül, aki szingaléz nyelven tolmácsolt neki. Kettesben kezdtek el romról romra, sátorról sátorra járni, hogy feltérképezzék, hol van szükség pszichológusra. A szingalézek nagyon szívélyes emberek. Olykor megtévesztően azok: széles mosolyuk nagy-nagy bánatot, szomorúságot is rejthet. Idő és sok türelem kell hozzá, hogy kitárulkozzanak. Nagyon sokat kellett őket győzködni, amíg elfogadták, hogy az a normális, ahogyan éreznek. Hogy újra meg újra átélik a katasztrófát. Hogy nem tudnak aludni, de ha igen, akkor az áradatról álmodnak. Hogy nem tudnak másról beszélni, csak a szörnyűségekről. Vagy ellenkezőleg:

hogy magukba roskadnak, és meg sem szólalnak. Legalább ekkora nehézséget okozott elfogadtatni a katasztrófa túlélőivel, hogy egyetlen nem normális dolog van itt: maga a tsunami. A Srí Lankaiak nem tudták, hogy az Indiai-óceánon ilyen hatalmas erejű szökőár emberemlékezet óta nem pusztított. Azt hitték, bármikor megint megtörténhet. A pszichológusnak tehát újra meg újra el kellett magyaráznia, mi történt, miért nem valószínű, hogy ami történt, belátható időn belül ismét előfordulhat. Aztán következhetett a szó szűkebb értelmében vett lelki segélyezés.

Rengeteg emléket hozott magával a pszichológus Srí Lankáról. Például arról a házaspárról, amely két gyermekét veszítette el. Kezdetben a férj és a feleség egyaránt reménytelennek látta az életét. Teljesen tehetetlenek vagyunk, minden értelmetlen – hajtogatták, amikor egyáltalán hajlandók voltak megszólalni. De leginkább hallgattak. A férfi segélyként kapott egy biciklit, ami arrafelé nagy kincs, de egyáltalán nem örült neki. Meghaltak a gyerekek, minek bármit is tenni. A pszichológus az egyetemen sok egyéb mellett azt tanulta, hogy ha a sebeket be akarja gyógyítani, fel kell azokat tépnie. És a novíciával elérték, hogy a házaspár egyre többet beszélt, bármennyire fájt is nekik. Egyre többször idézték fel gyermekeik emlékét, egyre többet sírtak. Látszott, hogy a megnyugvás felé haladnak. Egy reggel mégis nagyon meglepődött, majd még jobban megörült a pszichológus és a novícia. A házaspárhoz tartottak, amikor találkoztak a férjjel, aki biciklijén ment hazafelé. Elfogódottan szorongatta a két zacskót, amiben éppen akkor vásárolt élelmiszer volt. Frissen nyírt fejére mutatott szégyenlősen: úgy gondolta, illő volt már elmennie a borbélyhoz is.

Azután volt ott egy tizenhét éves középiskolás fiú. Ő az édesanyját és a nővérét veszítette el. Korábban tele volt tervekkel. Egyetemre készült, jól akart keresni, hogy szüleit és nővérét támogathassa. A katasztrófa után azonban mélységes kétségbeesés lett rajta úrrá. Srí Lankán nem ritka az öngyilkosság, gyakori, hogy az arra elszánt emberek a mindenütt kéznél lévő rovarölő szerekkel végeznek magukkal. A fiú eleinte nem nagyon volt hajlandó beszélgetni, annyit azonban elárult, hogy már gondolt a rovarölő szerre. Ezután naponta kétszer látogatták meg. Elmondta, szeret futballozni. A játék segített a fiú feloldódásában. Egyre többet mondott el a szerencsétlenségről, önmagáról, elvesztett szeretteiről. Végül maga jelentette ki: akik meghaltak, nem jöhetnek vissza. De itt van az édesapja, ő is nagyon szenved. Érte is érdemes élni és tanulni. Egy napon csak az apát találták otthon. Boldogan újságolta, hogy a fia iskolába ment.

A legmegrendítőbb élmény? Az talán a csoportterápia, illetve annak végeredménye volt, mondja töprengve a pszichológus. A csoportfoglalkozásokat Gál Adrienn pszichiáterrel együtt végezték. Hasonló problémákkal küzdő embereket gyűjtöttek össze, velük beszélgettek. Döbbenetes volt, ahogyan a mások által elmondottakban önmagukra ismertek az emberek. A terápia végső mozzanataként együttesen mentek le a tengerhez. A vízhez, amelynél a tsunami óta nem voltak. Úgy hatvan-hetven méterre a tengertől megálltak, figyelték a pálmafákat, a madarakat, a hullámverést. Mindenki elmondta, mit érez. Azután közelebb mentek a vízhez, harminc méternyire a tengertől leguggoltak, megtapintották a homokot. Aki akart, innen visszamehetett, aki akart, közeledhetett a tengerhez. Közben tovább mondogatták, mit éreznek. Végül ott álltak bokáig a vízben. Az egyik lány lehajolt, homokot vett a kezébe, és mert haragudott rá, megdobálta a tengert. De már nem félt tőle.

Önkénteseink a Gallei Püspökség területén dolgoztak, Srí Lanka déli részén. Orvosi segítséget is nyújtottak, ideiglenes óvodát működtettek. Rendszeresen foglalkoztak a gyermekekkel.

Az önkéntes csoportokat Lőrincz Péter OSB, bencés szerzetes váltotta fel, aki másfél hónapig a helyszínen készítette elő a helyreállítási programokat.

Önkéntesként dolgoztak Srí Lankán:

dr. Ammer Mária pszichiáter
Benczik András pszichológus
Bihari Levente segélymunkás
Bilkei-Gorzó Borbála sajtó kapcsolattartó
Cserelye Zsóka Kata projektvezető
Dyekiss Dénes mentőápoló
dr. Faragó Artúr kórházlelkész
dr. Gál Andrienn pszichiáter
Kimmel Tiborné diplomás ápoló
Laki Katalin Zita szociális munkás
Lőrincz Gabriella szociális munkás
Nemerkényi Kinga tanár
dr. Ördög András belgyógyász-szakorvos
Simor Péter mentőápoló
Szendrői András projektvezető
Szentgyörvölgyi Tamás pszichológus
Tamáska Mariann diplomás ápoló
dr. Tatár Gábor belgyógyász, oxyológus szakorvos
Vanek Helga SDS nővér
Virág Dániel Benedek cserkészvezető

Segítségünk Srí Lankán

- Azonnali humanitárius segélyként 10 db katasztrófa sátrat szállítottunk le a Magyar Ökumenikus Segélyszervezettel közösen.
- 20 önkéntesünk dolgozott két hónapig Galle tartományban.
- Telket vásároltunk a Colombo-i egyházmegye területén olyan családok számára, akik a tenger közelsége miatt nem kaptak engedélyt a korábbi helyen újjáépíteni otthonukat. Ide 25 család számára épített új házat a SEDEC (Caritas Srí Lanka).
- Két kollégium építéséről is megállapodtunk, ahová a szökőár által sújtott családok gyermekei kerülnek majd. Ők tantermekből átalakított ideiglenes szállásokon laktak, otthon nem tanulhattak, hiszen mindent elvitt a víz.

NEMZETKÖZI FEJLESZTÉS

Sokan szorulnak segítségre Magyarországon, miért támogatunk külföldieket is? – szokták feltenni a kérdést. Magyarország éveken keresztül nagyon sok segítséget kapott a világ különböző országaitól. Néhány példa, amely jól szemlélteti, milyen széles skálán érkezett hozzánk külföldről támogatás: 1956-ban tejpor, élelmiszer; a 60-as, 70-es években az Autóklub sárga angyal Steyr Puch kis kocsijai; a 80-as évektől különböző alapítványok ösztöndíj és külföldi tapasztalatszerző támogatásai; a 90-es évek elejétől tárgyi adományként rengeteg kórházi berendezés és felszerelés. Egyházi téren az OMC Könyvkiadó küldeményei Bécsből, az Ostpriesterhilfe segélyei, Kada Lajos érsek atya akciói. Bennünket éveken keresztül támogatott a Német Karitász, az ő segítségükkel jöhetett létre az országos „Rév" Szenvedélybeteg-segítő Szolgálatok hálózata. Ha összehasonlítjuk sorsunkat más országok lakóiéval, akkor azt tapasztaljuk, hogy nagyon sokan vannak olyanok, akik lényegesen rosszabb körülmények között élnek. Önerőből sokkal nehezebben, vagy egyáltalán nem képesek sorsuk jobbra fordítására. Ez a megál-

lapítás akkor is igaz, ha Magyarországon egyre többen élnek a létminimum alatt és maguk is szükséget szenvednek.

Segíteni a határokon kívül ugyanolyan fontos feladatunk, mint a hazai rászorulók felkarolása. Természetes alapelv ez esetben is a rászorultság mértéke, a leghatékonyabb módszer alkalmazása és a helyes arányok megtalálása. A Karitászra jellemző, hogy igyekszik hálózatban dolgozni, együtt a világ Karitász szervezeteivel, a nagy nemzetközi segélyszervezetekkel és az állammal is. Magyarország az Unió szabályai szerint nemzeti jövedelmének egy részét nemzetközi fejlesztésre fordítja. A nem kormányzati szervezetek ezért pályázati támogatást kaphatnak külföldi programjaikhoz. Nemzetközi fejlesztési munkánkat a Külügyminisztérium rendszeresen támogatja.

Mit is jelent a nemzetközi fejlesztés? Minden olyan segítség, amely hozzájárul egy másik ország fejlődéséhez. Az ide tartozó programokat három kategóriába szokták sorolni:

TECHNIKAI EGYÜTTMŰKÖDÉS

Oktatás, szakképzés, tapasztalat-átadás. Magyar szakemberek munkája külföldön, külföldiek hazai képzése. A civil társadalom kiépítésében szerzett tapasztalatok átadása.

PROJEKT-TÍPUSÚ FEJLESZTÉS

Gazdasági, szociális kihatású programok, amelyek a fenntartható fejlődés alapelvéből kiindulva teszik képessé a külföldi partnert, hogy a közös munka során szerzett tapasztalatait felhasználva, a projekt lezárulta után hatékonyabban folytassa az adott tevékenységet.

HUMANITÁRIUS SEGÉLYNYÚJTÁS

Természeti katasztrófák, háborúk és egyéb válságok miatt reménytelen helyzetbe került emberek általános megsegítése azonnali akciók útján, diszkrimináció-mentesen.

Néhány nem kormányzati szervezettel együtt megalapítottuk a Nemzetközi Humanitárius és Fejlesztési Civil Szövetséget (HAND), amelynek egyik elnökségi tagja Adányi László, a Katolikus Karitász főtitkára. A Szövetség tagjai egy fenntartható fejlesztést szolgáló, átlátható nemzetközi együttműködési politika kialakításához kívánnak hozzájárulni, felhasználva e területen szerzett több éves tapasztalataikat. A magyar Katolikus Karitász 1994-ben a ruandai népirtás idején segített először távoli országokban élő embereknek, ezt követően szinte minden évben történtek kisebb-nagyobb árvízkatasztrófák, amelyek a környező országokat is érintették. 2005-ben hazánkon kívül négy országban dolgoztunk: Irán, Románia, Srí Lanka, Ukrajna.

PROGRAMOK KÜLFÖLDÖN

Bam (Irán)

2003. december 26-án és 2004. május 28-án a Richter-skála szerint 6,2 erősségű földrengés rázta meg Irán fővárosától, Teherántól 70 km-re fekvő Bam várost. 41 ezer embert temettek maguk alá a romok, a sérültek száma elérte a 30 ezret és 75 ezer ember vált hajléktalanná. A földrengés Bamban és a környéken az épületek 85 %-át romba döntötte, többek között három kórházat, több mint száz egészségügyi központot, rendelőt és 126 iskolát. A Nemzetközi Karitász (Caritas Internationalis) összefogott és több éves rehabilitációs programot dolgozott ki. Az Osztrák Karitásszal közösen kapcsolódtunk be a munkába. A romok közül kimentett, mozgáskorlátozottá vált embereket támogattuk. Ausztriából érkezett gyógytornászok segítettek a rehabilitációban, a munkahelykeresésben. Tanfolyamot szerveztünk számukra, hogy megváltozott munkaképességük ne legyen a munkavállalás akadálya. Lakásaikat úgy építettük újjá, hogy azokban kerekes székkel is gond nélkül közlekedhessenek. 6 család

háza épült fel abból a 11 millió forintból, amely 2004. januárjában az ökumenikus imahét alkalmával gyűlt össze.

Déva (Románia)

Néhány esztendeje rendszeresen almát ajándékozunk a dévai gyermekeknek. A gyümölcsöt a 2001-es beregi árvíz idején megismert gazdáktól vásároljuk meg, ezzel ők is segítséget kapnak, hiszen legtöbbször nehezen tudják értékesíteni terményeiket. A Dévai Szent Ferenc Alapítvány több településen működtet gyermekintézményeket, közöttük került szétosztásra a 2,5 tonna alma.

Aknaszlatina (Ukrajna, Kárpátalja)

A település életét évszázadok óta a sóbányászat határozza meg. Az ipari méretű só-kitermelés az Osztrák-Magyar Monarchia idején, a XIX. században kezdődött el. A szovjet időkben jelentősen növelték a termelést. 1960-ban 326000 t, 1970-ben 451000 t sót hoztak a felszínre A Szovjetunió felbomlását követő gazdasági válság a bányát sem kerülte el, termelése jelentősen visszaesett. Napjainkban ipari és mezőgazdasági célokra bányásznak sót. A bánya berendezései elöregedtek, már csak a 8-as és a 9-es számú bánya működik. A korábbi bányák kimerültek, többségük beomlott. A 9-es bánya felső vágataiban 1968 óta allergiát és légúti betegségeket gyógyítanak. Európa különleges allergológiai kórháza ez, az asztmások megmentője. Csodálatos föld alatti világ tárul elénk, amelyben nyoma sincs a szénbányák ijesztő feketeségének. Mert itt minden hófehér, azaz „sófehér". Hatalmas boltozatú csarnokokon keresztül igyekszünk előre a lábunk alá terített só-szőnyegen. A csarnokok oldalából kisebb-nagyobb fülkék nyílnak, bennük ágyak sorakoznak. Ez a látvány fogadja a Köztársasági Allergológiai Kórház betegeit. Délelőtt karbantartás, majd a délutáni csoport öt órát tartózkodik lenn, aztán jönnek az éjszakások. Ők este héttől reggel hatig maradnak. Ukránok, oroszok, magyarok, svájciak, németek. A gyógyulás esélye a tizennégy évesnél fiatalabbak esetében csaknem száz százalékos, az idősebbeknél attól függ, mennyire hatalmasodott el bennük a kór. Magyarországon kevesen ismerik ezt az egyedülálló, hatékony gyógyulást kínáló lehetőséget.

Kárpátalján is egyre több az asztmás, allergiás gyermek, akiknél az időben elkezdett kezelés és az aknaszlatinai sóbánya mélyében folytatott szanatóriumi ellátás végleges gyógyulást eredményezhet. A kevés számú beutaló eleve limitálja a kedvezményezettek

számát. A piaci alapon is igénybe vehető gyógykezelés költségeit a beteg gyermekek szülei általában nem tudják megfizetni.

Évek óta együtt dolgozunk a nagyszőlősi Szociális Karitatív Központtal, amelynek munkatársai 18 rászoruló beteg gyermeket választottak ki a helyi Járási Kórház orvosaival közösen, akik számára lehetővé tettük, hogy szanatóriumi kezelésben részesüljenek. Programunkat a Határon Túli Magyarok Hivatala támogatásával bonyolítottuk le.

Nagybecskerek (Délvidék, Szerbia)

„Új utak a szenvedélybetegek ellátásában" címmel előző évben a Nagybecskereken (Zrenjanin) működő Püspökségi Karitásszal közösen indítottunk programot, amelynek fő célja a pszichoszociális szemléletű szenvedélybeteg-segítés meghonosítása a szomszédos országban. A program eredményeképpen szakmai műhely jött létre szerb és magyar szakemberek részvételével, akik állandó kapcsolatban állnak egymással, a gyakorlatban alkalmazzák és a helyi viszonyokra adaptálják a Karitász „Rév" Szenvedélybeteg-segítő szolgálatban dolgozó munkatársaink tapasztalatait. 2006 júniusában tizenöten jöttek el Szerbiából egyhetes tanulmányútra, Magyarországra. Szakmai előadásokat tartottunk számukra és lehetőséget biztosítottunk arra is, hogy meglátogathassanak több Budapesten működő, más szervezethez tartozó szenvedélybetegsegítő intézményt, egyesületet, kórházat.

2005 - 2006

HUMANITÁRIUS SEGÉLYNYÚJTÁS

Önkénteseink rendszerint az áldozatokkal együtt élnek, osztoznak sorsukban, pszicho-szociális segítséget is nyújtanak a számukra.

1997 óta segítjük az árvízkárosultakat itthon és a környező országokban. Részt vállalunk világszerte a földrengések és a szökőár áldozatainak támogatásában is (Sri Lanka, Erdély stb.).

A szenvedélybetegek ellátására kidolgozott magyar módszert ismertetjük a környező országokban, amelynek fontos eleme az ellátó helyek hálózatos együttműködése és a civil szektor szerepvállalásának fontossága.

2006 – A JUBILEUMOK ÉVE

Az ember életében rendszerint emlékezetesek a kerek évfordulók. Az 5-tel vagy 0-val végződő évszámok gyakran egy-egy korszak lezárását, illetve valami új születését jelentik. Nincs ez másképp a szervezetek életében sem. Különös szerencse számunkra, hogy a 2006-os esztendőben több jeles évforduló adott lehetőséget a visszatekintése, a hálaadásra, a megújulásra.

Kiadványunk előszavában már említésre került, hogy Szent Erzsébet születésének 800 évfordulója alkalmából a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia a 2007-es évet jubileumi esztendővé nyilvánította, amely 2006-ban, Szent Erzsébet napján, november 19-én vette kezdetét. Különös jelentőséggel bír ez számunkra, hiszen segélyszervezetünk védőszentjét tiszteli Szent Erzsébetben.

Ki is volt ő, akinek a nevét több intézményünk viseli?

Magyarországon született, abban az országban, amelyben a független állami lét és a kereszténység alapjait Szent István király rakta le. Atyja II. András magyar király, anyja a merániai Gertrúd volt. Erzsébetet az akkori szokások szerint már négy éves korában eljegyezték I. Hermann türingiai őrgóf idősebb fiával, aki azonban korán meghalt. Ekkor némi politikai huza-vona után Erzsébet az őrgróf másik fia, Lajos menyasszonya lett. Eisenachba majd a Wartburg várába került, ahol az irodalom- és zenekedvelő őrgróf és buzgón vallásos felesége mellett jó nevelést kapott, elsajátította új hazájának minden szokását.

A kis Erzsébet jósága és kedvessége hamarosan megnyerte a vár népét. A nála hét évvel idősebb Lajos kezdettől fogva szívből szerette. A leendő anyós, Zsófia asszony ellenben egyre növekvő rosszallással figyelte a gyermek fejlődését, mert szokásaival nem tudott egyetérteni. Nemcsak apró, túlzásnak minősített vallási gyakorlatai zavarták (Erzsébet például ismételten megszakította játékait, hogy, mint mondta, „Istent szeresse"), hanem az is, hogy teljes természetességgel magával egyenrangú társnak tekintette a legegyszerűbb gyermeket is.

A házasságkötés megtörtént, és a fiatalok boldogsága teljes volt. Lajosnak tapasztalnia kellett, hogy felesége szívét, jóllehet nagyon szereti őt, nemcsak ő birtokolja: Isten volt az, aki Erzsébetet egészen lefoglalta magának. Az 1225-ben kitört éhínség idején teljes tekintélyével mögötte állt, amikor Erzsébet fölnyitotta a kamrákat és hombárokat, és „kifosztva" a várat, segített az éhezőkön. Erzsébet legbensőbb titka s egyúttal

legvonzóbb vonása az volt, hogy tökéletes összhangot tudott teremteni az Isten és a férje iránti szeretet között. Lajos 1227-ben keresztes hadjáratra indult, útközben megbetegedett és meghalt. Lajos oltalma nélkül nem folytathatta tovább addigi életét, ezért gyermekeivel együtt elhagyta a várat.

Özvegyi javaiból Erzsébet ispotályt rendezett be Marburgban. A ferences harmadrend tagjaként szolgált ott betegápolóként haláláig. Már négy évvel a halála után szentté avatták.

Szent Erzsébetet többnyire rózsákkal teli kötényben ábrázolják. Ennek eredete az a legenda, mely szerint férje halála után Erzsébet továbbra is gondoskodott a szegényekről. Egy alkalommal kenyeret vitt gondozottjainak, mikor sógorával, Henrikkel találkozott. Annak kérdésére, hogy mit visz kötényében, Erzsébet tartva attól, hogy esetleg megtilthatják neki a jótékonykodást, így válaszolt: rózsákat. Mikor megmutatta, a kenyerek helyett illatos rózsák voltak a kötényében.

Mit üzen Szent Erzsébet a ma emberének?

Amikor korunk válságát vizsgáljuk, akkor látjuk, hogy az nem egyszerűen pénzügyi vagy környezeti, hanem magának az embernek a válsága. Világszerte és hazánkban is fogyatkoznak a mély barátságok, egyre többen félnek házasságot kötni, gyermeket világra hozni és nevelni, mert megfogyatkozott az erősítő példa, a tapasztalat. Igen sokan áldozatul esnek a valótlanság káprázatának, miközben „való világnak" hiszik és mondják. Szükségünk van arra az egyszerűségre, amely Szent Erzsébetet a világhoz, Istenhez kötötte. A kereszténység úgy indult útjára, hogy Jézus Krisztusban felfedezték a teljes Igazságot. Valahányszor megújultunk a történelem során, ez mindig olyan embereken keresztül történt, mint Szent Erzsébet, Teréz anya, Batthyány-Strattmann László. Napjainkban a cégek, a különböző szervezetek küldetési nyilatkozatot fogalmaznak meg a maguk számára, igyekeznek összefoglalni tevékenységük lényegét és ezt közzétéve bemutatni munkájukat. A Karitász számára ez a küldetési nyilatkozat Szent Erzsébet élete és példája.

IGAZSÁGOSABB ÉS TESTVÉRIESEBB VILÁGOT!

10 éves a Magyar Katolikus Püspöki Kar szociális körlevele

„A körlevélben foglalt helyzetkép máig az egyik leghitelesebb és legátfogóbb leírása a kilencvenes évek első felében kialakult helyzetnek."– jelentette ki Mádl Ferenc, az előző köztársasági elnök egy májusi konferencián. Az igazságosabb és testvériesebb világ érdekében tevékenykedők, a karitász önkéntesek és munkatársak nagyon sok ma is érvényes megállapítást, ajánlást olvashatnak a körlevél lapjain. 1996-ban az egész magyar társadalomban nagy visszhangot váltott ki az írás, amelynek megfogalmazásában neves szakemberek is közreműködtek. Tíz évvel később, amikor megszorításoktól, reformoktól és botrányoktól hangos a közélet, érdemes elgondolkozni a körlevél előkészítésében is részes Kindler József közgazdászprofesszor egyik előadásáról, amelyben a szociális piacgazdaság atyjának, Wilhelm Röpkének gondolatait ismerteti: „Egyre inkább meggyőződésemmé válik annak rendkívüli fontossága, hogy a társadalomban kell lennie egy nem nagy, de mégis mértékadó csoportnak, amely bizonyos megváltoztathatatlan normákért és értékekért felelősséget érez. Ezt a felelősségérzetet azzal is megpecsételi, hogy az említett értékekhez életpéldájával is a legkeményebben ragaszkodik. Természetes nemességnek, nobilitas naturalisnak nevezhetném ezeket az embereket, akiket a társadalom sohasem nélkülözhetett. Ma pedig, amikor annyi minden szétmállik és inog, még nagyobb szükségünk van erre a természetes nemességre, erre az elitre, amely nemesi címét csak a legmagasabb szintű teljesítményből származtatja. Az ilyen életet természetes méltóság övezi. Az emberek készségesen elismerik tekintélyét. A természetes nemességnek ebbe a szűk rétegébe minden társadalmi csoportból juthatnak be emberek, de csak kevesen. Példaadó és lassan érő élet, lemondásokkal teli, a közösségért végzett munka, vitathatatlan jellemesség, alsóbb ösztöneinek állandó fékezése, érett ítélőképesség, makulátlan magánélet, a jogért és igazságért való bátor és rendíthetetlen kiállás, általában: magas szintű példaadás – ezek azok a tulajdonságok, amelyek a nép bizalmából az osztályok, érdekek, nemtelen szenvedélyek, gonoszkodások és ostobaságok fölé emelik a természetes nemeseket, akik így a nemzet lelkiismeretévé válnak."

15. SZÜLETÉSNAPUNKAT ÜNNEPELTÜK

Mi választottuk meg a napot, a helyet és talán kicsit az évszámot is, amikor a születésnapunkat ünnepeltük. Hiteles forrásokból egyelőre nem sikerült ugyanis megállapítani, pontosan mikor is született meg szervezetként a Karitász Magyarországon. Az 1900-as évek elejétől vannak adatok, hogy Budapesten Mihalovics Zsigmond herminamezői plébános szervezte meg a szeretetszolgálatot az Actio Catholica szakosztályaként, azaz nem önálló segélyszervezet volt a Karitász, már a kezdetekkor is inkább mozgalomnak indult. A II. világháborút követően a hatóságok megszüntettek minden katolikus szerveződést, de nem tudták megszüntetni a karitász mozgalmat, amely a plébániák falai közé zárt életében tovább működött.

A rendszerváltozáskor döntöttek a püspökök arról, hogy ismét szervezett formában működjön a Karitász. Bennünket ehhez a szakaszhoz fűznek a közösen elvégzett munkák, a nehézségek és az örömök. Újjászületés volt az elmúlt másfél évtized. A szervezetként történő újra

megalakulásról készült hivatalos dokumentum 1991-ben kelt, ezért tűztük ki 2006. augusztus 26-ra a II. Országos Karitász Találkozót. A 2001-es első Találkozó hagyományait követve, amikor Gödöllőn ünnepeltük 10. születésnapunkat, most Máriaremetére, az ismert kegyhelyre szólt meghívásunk, amelyet közel kétezer önkéntesünk fogadott el szerte az országból. Egyházmegyei karitászok, karitász intézmények, plébániai csoportok munkatársai mutatkoztak be egymásnak és a Karitászra kíváncsi látogatóknak a színpadon és a templom melletti parkban felállított sátrakban. „Sátoros ünnep" volt ez a javából! A fényképes tablókból, beszámolókból, kiadványokból kiderült, milyen sokféle tevékenységet takar a rászorulókért való munka.

2006

25 ÉVES A SZERETETOTTHONUNK

A XXIII. János pápáról elnevezett otthon megáldása 1981. július 28-án, ünnepélyes szentmise keretei között történt meg. Dr. Lékai László bíboros, az intézmény megálmodója, legendás kis lépései egyik legnagyobbika: sikerült kijárnia a hatóságoknál, hogy a Katolikus Egyház új szeretetotthont építhessen és nemcsak egyházi személyekről gondoskodjon. Óriási eredménynek számított ez azokban az években! Lékai bíboros 1979. március 13-án a Szent István Társulat közgyűlésén jelentette be a hírt: Szabó István Ybl-díjas építész 1977-ben elkészült tervei alapján a XI. kerületi Dayka Gábor utca 102-104. számú ingatlanon új katolikus szociális otthon létesül. Az építési engedélyt decemberben kapták meg és másfél év múltán beköltözhettek az első lakók, százhúszan. A legfiatalabb közülük egy 49 éves rokkantnyugdíjas és a legidősebb 94 éves. Az első beköltözők közül ma is öten az intézmény lakói! „Olyan álomszerűnek tűnik az egész – mondja egy vidékről jött volt tanárnő. – Észre sem vettem az átállást. Kicsi a szoba, mielőtt beköltöztem volna, azt hittem, nem fogom kibírni, mert korábban nagy kertes házban laktam, s most 17 négyzetméteren. De… a gondok eltűnése mindent megér. Tudja, mit jelent ez egy öregembernek?… Itt csak a társaktól és a személyzettől a mosolyt kell „elviselni”. Ez olyan hely, amiről álmodni se mertem korában. Ilyen korban már nagyon fontos a biztonság… nemcsak a magam nevében beszélek. Látom a társaimat is, sugárzik mindenkiből a szeretetvágy… az embernek itt tényleg nincs oka a szomorúságra.” – írta az Új Ember a megnyitást követően 1981. augusztus 9-én. A szeretetotthon szinte azonnal szűknek bizonyult.

Mindössze négy betegszobát terveztek az épülethez, ahol csupán 10 ágyat lehetett elhelyezni. Ez kevésnek bizonyult. Regőczi István atya felajánlásából és két

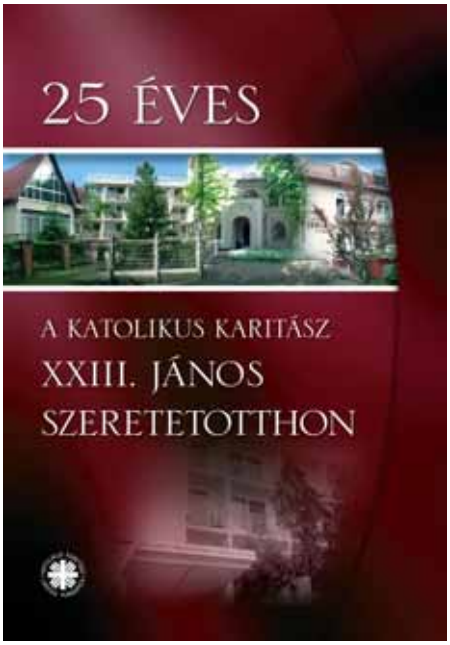

betegeket ápoló hívő adományából a máriaremetei kegytemplom szomszédságában megépült egy tizenöt férőhelyes betegellátó részleg, amely 20 éve, 1986. július 28-án nyílt meg, már a bíboros halála után. Iránta való tiszteletből hívjuk Lékai Betegotthonnak. Az immár két részlegből álló intézmény 1990-ben egy 22 apartmanos új épülettel (Emmausz Ház) bővült Máriaremetén és ugyanitt 2003-ban létesült a Széchenyi terv pályázati támogatásából a 29 lakásos Jerikó ház. A folyamatos fejlesztés a jubileumok évében is folytatódott. Gazdaságossági okok miatt összevontuk a két konyhát. Ma az intézmény valamennyi lakóját a Jerikó ház alagsorában lévő korszerű konyha szolgálja ki. A Dayka Gábor utcai telephelyen a megszüntetett konyha épületében négy új betegszobát alakítottunk ki. Az év végére a XXIII. János Szeretetotthon kétszázötven személy számára képes otthont, ápolást, gondozást nyújtani.

A folyamatos fejlesztés, a mind jobb körülmények megteremtése elsősorban az előttünk járók érdeme. Dr. Okos Gizella, az intézmény első igazgatója legendás orvos volt. Kitüntetéssel végzett a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Orvosi Karán 1944-ben. Több kórházban dolgozott, majd elismert belgyógyászként és angiológusként évekig vezette a Szövetség utcai Kórház egyik osztályát. Az ő nevéhez fűződik Magyarországon a szakszerű értorna kidolgozása. Ezt ma már jó néhány gyógytornász tanítja betegeinek. Okos főorvosnő évtizedeken át tanított az ápolónővér-képző iskolákban, tankönyveket is írt. Szigorú volt. Megkövetelte a rendet és a fegyelmet saját magával szemben is. Személyes példája és sugárzó szeretete többeket ámulatba ejtett. Ma is nagyon sokan emlékeznek szeretettel rá. Ő volt az építkező igazgatónő. Fáradhatatlanul dolgozott azért, hogy a felvételre jelentkezők kezdetben tíz évet is meghaladó várakozási ideje rövidebb lehessen, az intézmény egyre több embert láthasson el. 2002-ben bekövetkezett halála után a Szeretetotthon első épületét emlékére Okos Gizella Háznak neveztük el.

Okos főorvos asszonytól Dr. Hankovszky Mária 1994-ben vette át az igazgatói feladatokat. Elődjéhez hasonlóan ő is

egy nagy tudású és elismert szakember volt. 1951-ben szerezte meg az orvosi diplomát, majd egyetlen munkahelyen, az Uzsoki utcai Kórházban dolgozta végig egész aktív életét. A Tüdőbelgyógyászati osztály vezetőjeként a tüdődaganatok ellátására dolgozott ki ma is alkalmazott, példaértékű team munkamódszert. Kezdetben kórházi munka mellett járt a szeretetotthonba, ahol tüdőgyógyászként segítette az itt dolgozó orvosok munkáját. Nyugdíjba vonulása után az otthon orvosaként működött igazgatói kinevezéséig. Orvosként sohasem vonult vissza. Igazgatói éveiben is lelkiismeretesen ellátta a betegeit, az intézmény vezetésével kapcsolatos teendőihez csak a kora reggeli órákban elvégzett beteglátogatások után kezdett hozzá.

A 25 éves évfordulón Erdő Péter bíboros hálaadó szentmisét mutatott be a jubiláló intézmény lakóinak a szomszédos farkasréti plébániatemplomban. Homíliájában a nyolc boldogságból emelte ki a lelki szegénység jelentőségét. A szerető szív nyitottsága, az Istenre való hagyatkozás adja azt az erőt, amely az intézmény munkáját áthatja. A karitász munkában nem annak adminisztrálása áll előtérben, a szolgáló szeretet megélése, gyakorlása a legfontosabb. Ettől válik az intézmény a szeretet otthonává – fogalmazott a bíboros. A szentmise után Erdő Péter megáldotta a Szeretetotthont, a hallban Lékai László mellszobránál virágokat helyezett el.

10 ÉVES OTTHONÁPOLÁSI SZOLGÁLATUNK

Európa legtöbb országában arra törekszenek, hogy saját lakásukban kaphassanak segítséget, akiknek erre szükségük van. Az ember hajlamos arra gondolni, hogy ez csupán azért van, mert így olcsóbban lehet ápolni egy beteget, hiszen nem kell a drágán fenntartott kórházi ágyat elfoglalnia. Lehetséges, hogy tíz esztendővel ezelőtt a törvényalkotók fejében ez a gondolat indította el az otthonápolási tevékenység rendszerének kidolgozását, de bizonyára annak is tudatában voltak, hogy aki családja körében kapja meg a számára szükséges segítséget, hamarabb áll ismét talpra. Dr. Rendessy Annamária nagymarosi családorvos figyelt fel arra, milyen nagy lehetőség a családok számára, ha a Karitász is részt vállal a segítségnyújtás ezen formájában. A Váci Egyházmegyei Karitász keretében az akkori egyházmegyei karitász igazgató, Hollik István támogatásával jött létre a Házi Szakápolási Szolgálat, amelynek a vezetését a váci kórházból meghívott, nagy gyakorlattal rendelkező szakápolóra, Müllerné Hontvári Máriára bízták. Az ő áldozatkész munkájának köszönhető, hogy Nagymaroson és hét környékbeli településen a betegek lakásukon is megkaphatják azt a segítséget, amelyhez azelőtt csak a kórházban juthattak hozzá. Ápolóink a családorvosok és a kórházi szakorvosok által előírt feladatokat látják el a munkájukat szabályozó törvények és előírások alapján. Szabályok rögzítik egy beteghez hányszor lehet ellátogatni. Nemegyszer előfordul, hogy a nővérek ennél jóval többször kimennek, ezért fizetséget nem kapnak, önkéntesen is segítenek a bajban lévőknek. Azoknál a családoknál, ahol beteget ápolnak, meglátják a szükséget és tájékoztatják a jól működő nagymarosi plébániai karitász csoportot, melynek tagjai nemegyszer a szociális problémák megoldásához is hozzá tudják segíteni az érintetteket.

2003-ban a Nagymarosi Ipartestület jóvoltából a Szolgálat egy használaton kívüli épületbe költözhetett, amelyet sikerült felújítani. A fogyatékkal élők megsegítésére 2000-ben megalakult a Támogató Szolgálat. A két Szolgálat jól kiegészíti egymást, a nagymarosi plébániai karitász csoporttal együtt képesek széleskörűen támogatni a rászoruló családokat.

A két Szolgálat munkatársi gárdája megerősítve a fővárosból érkezett önkéntesekkel az elmúlt 10 év alatt két alkalommal is komoly segítséget nyújtott a dunai árvíz elleni védekezéshez. A 2006-os árvíznél első alkalommal fordult elő, hogy egy vállalkozás nem adománnyal segített. A Raiffeisen Bank budapesti 6. számú fiókjának munkatársai több éjszakán át osztották a teát a védekezőknek.

„Egy közösség vagyunk, bárhol van
otthonunk,
Isten s egymás nélkül bizony árvák
vagyunk,
Az igazi öröm, mit másnak nyújtunk,
Egymásnak szívében meleget s fényt
gyújtunk”

írta a Szolgálat dolgozóihoz Erdei László, akinek élete végéig segítettek a nővérek.

SEGÍTSÉG A HATÁROKON BELÜL

Védekezés az ár ellen

Nagy erőfeszítések árán sikerült elkerülni a komolyabb pusztítást. Ott voltunk a fővárosban, Nagymaroson és a Kőrös zugban. Szelevényben napokig dolgoztak önkénteseink.

„Figyelem, figyelem! Árvízveszély! Mindenki hagyja el lakását és egy húsz kilós csomaggal menjen a presszó előtti autóbuszokhoz. Zárja be a lakását, kapcsolja le az áramot és a gázt." – harsogta a falu utcáján araszoló rendőrautó. Aki még nem élt át ilyet, nem tudja, milyen nehéz engedelmeskedni ennek a felszólításnak. Csak nagyon lassan szánták rá magukat a szelevényiek, hogy odamenjenek azokhoz a buszokhoz. Farkasné Gál Andrea, egyik munkatársunk felült közéjük, végig mellettük volt a sportcsarnokba történő megérkezésig. Segített elhelyezkedni. Mindenkit meghallgatott. Ott volt velük reggelig. Azután jött helyette másik munkatárs. Osztoztunk a legnagyobb bajba kerültek sorsában, azokéban, akik egy sportcsarnokban kényszerű tétlenségre kárhoztatva aggódtak otthonukért és a gátakon dolgozó hozzátartozóikért.

Több helyszínen segélycsomagokat is szétosztottunk az ár- és belvízkárosultak

részére. Békés, Csongrád, Bács-Kiskun, Jász-Nagykun-Szolnok, Pest, Borsod-Abaúj-Zemplén, Szabolcs-Szatmár-Bereg és Hajdú-Bihar megyék belvíz által sújtott 43 településén, valamint Nagymaroson és Budapesten a dunai árvíz által érintett Római-parti és Újpesti lakónegyedben összesen 104 család, valamint két általános iskola és egy óvóda kapott segélycsomagokat. Az akció több mint 160 gyermeket érintett.

Karitász a családokért
a Kada Lajos segélyalap támogatása

A korábbi években általában csoportos nyaralásokat támogattunk. 2006-ban 15 család számára tettük lehetővé, hogy a Tisza partján, Gergelyiugornyán nyaralhassanak. Több mint 80 fő tölthetett egy-egy hetet a nyári hónapokban a néhány évvel ezelőtt létesített nyaralóházban.

„A mi házunk”
romaprogram Esztergomban

A mi házunk ajtaja mindenki előtt nyitva áll, ablakain bárki kitekinthet a világ csodáira – olvasható a Határtalan Szív Alapítvány ismertetőjén. A világ egyik csodája maga „A mi házunk” program, amely arról szól, hogy Esztergom külvárosában óvoda, iskola után befogadják a roma gyermekeket, ebédet kapnak, készségfejlesztő és személyiségfejlesztő foglalkozásokon vehetnek részt és családjuk is támogatást kap. Mindez elősegíti beilleszkedésüket az óvodai, iskolai közösségbe, ezáltal nagyobb eséllyel tudják befejezni az általános iskolát, amely az első lépés a tartósan hátrányos helyzet leküzdéséhez. A programot Marista testvérek vezetik. Együttműködésünk lehetővé teszi számukra, hogy a roma gyermekek szállítását reggelente óvoda, iskola előtt és a délutáni foglalkozások után megoldják.

Roma képzési program
Tápiószecsőn

A munkanélküliség egyik oka a képzettség hiánya. A roma lakosság jelentős számban nem fejezi be az általános iskolát, így eleve esélytelen a munkakeresésnél. A roma nők sokszor szülnek fiatalon. Ilyenkor a család gondjai elvonják az energiát a tanulástól. Később, alig néhány évvel idősebb korban már sokkal nehezebb tanulni. Elhatároztuk, hogy segítünk befejezni a félbehagyott általános iskolai tanulmányokat. Tápiószecsőn a roma lakosság körében interjúk során választottuk ki azokat a családokat, amelyek vállalták, hogy együttműködnek egy tanulási képességet fejlesztő programban. A képzési program során egyszerre foglalkozunk a bizonyítvány megszerzésében érdekelt egyénnel és családjával.

Magyar segítség a Föld körül

MAGYAR SEGÍTSÉG A FÖLD KÖRÜL

NEMZETKÖZI FEJLESZTÉSI MUNKA NÉPSZERŰSÍTÉSE

2003-ban alakult meg a Nemzetközi Fejlesztési és Humanitárius Civil Szövetség (HAND Szövetség), amely a nemzetközi fejlesztés és a humanitárius segélyezés terén aktív nem kormányzati szervezeteket fogja össze. A tagszervezetek

közös programokban is részt vesznek, ezek egyike a „Magyar segítség a Föld körül" c. program, melynek keretében két másik szervezettel közösen mutatkoztunk be három jelentős hazai fesztiválon és három vidéki adventi vásáron. A Bocs Alapítvány a környezetvédelem és a békemozgalom fontosságának hangsúlyozásával a harmadik világ népeit támogatja egy mindenki számára igazságosabb, élhetőbb világ megteremtése érdekében. A Planet Alapítvány önkéntesküldő és fogadó szervezetként segítséget nyújt a megfelelő önkéntes tevékenység kiválasztásához külföldön. Hárman közösen mutatkoztunk be a Hegyalja Fesztiválon Tokajban, a Művészetek Völgye Fesztiválon Kapolcson és a Summerfest Nemzetközi Néptánc Fesztiválon Százhalombattán. Mindhárom helyszínen külföldi tapasztalatokat szerzett önkéntesek tartottak előadásokat, filmvetítéseket, beszélgettek a látogatókkal, akiket a méltányos kereskedelemből (Fair Trade) beszerzett teával kínáltuk. Sokan itt hallottak először a

nemzetközi fejlesztésről, a magyar tapasztalatokról és jó néhányan felajánlották együttműködésüket a későbbi programokhoz. Az adventi időben az egyházmegyei karitász szervezetekkel együttműködve jótékonysági vásárokon vettünk részt (Szegeden, Pécsett, Szombathelyen és Székesfehérváron). Az érdeklődők megismerkedhettek a méltányos kereskedelemből származó árukkal, amelyekből vásárolhattak is.

Gruntvig program
munkanélküliek támogatása

A németországi Evangelische Erwachsenenbildung Thüringen felnőttképző és a szlovákiai Martinban működő református Biblicka Škola szervezettel közösen munkanélküliekkel foglalkozó szakemberek, önkéntesek számára felnőttképzési programot dolgoztunk ki, amelynek gyakorlati bevezetése az év végén kezdődött meg. Ez az ökumenikus együttműködési program összefogja azt a három országot, amely szorosan kötődik a Szent Erzsébet hagyományhoz.

Betegzarándoklat Lourdes-ba

Április végén három beteg számára tettük lehetővé, hogy a Máltai Lovagrenddel közösen évek óta szervezett zarándoklat keretében Lourdes-ba eljuthasson. Első alkalommal utaztunk repülőgéppel. Ez a megoldás nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket. A bérelt vasúti kocsiban a fekvő betegek ápolása megoldható volt. Repülőgépen erre nincs mód. Igyekszünk ismét megteremteni a fekvő betegek zarándoklatának lehetőségét.

SEGÍTSÉG A HATÁROKON TÚL

Erdély

A 2005 augusztusában a székelyföldi falvakat ért özönvíz károsultjainak segítése tovább folytatódott.

• Bikafalván a Wolter Alapítvány vállalta, hogy rendbe teszi a környék vízlevezető árkait és gondoskodik folyamatos karbantartásukról, ehhez a Győri Egyházmegyei Karitász közvetítésével a Győr-Sopron megyei Közgyűlés adományából támogattuk egy használt árokásó gép beszerzését.

• „Együtt a szeretetszolgálatban" címmel 95 önkéntes munkatárs képzéséhez járultunk hozzá. Az árvízkárosultak között 1997 óta különböző országokban elvégzett munka során összegyűlt tapasztalatainkat adjuk át a Gyulafehérvári Egyházmegyei Karitász munkatársainak. Ezt a programot a jövő évben is folytatjuk.

• Farkaslaka, Nyikómalomfalva és Székelyszentlélek közösségi házainak, az ún. kultúrházak helyreállítását is támogattuk, hiszen ez a közösség megerősítését szolgálja: itt tartják az ünnepi megemlékezéseket, a bálokat, az esküvőket. A munkát Márton Judit építészmérnök irányította, aki összegyűjtötte Erdély kazettás mennyezetű épületeinek motívumkincseit. Nyáron tíznapos tábort szerveztek gyermekeknek, akik rajztanárok irányításával lemásolták ezeket. Az elkészült munkák díszítik a nyikómalomfalvai és a székelyszentléleki kultúrotthon mennyezetét. Farkaslakán azt a használaton kívüli iskolát építették át a közösség otthonává, ahová Tamási Áron járt egykoron.

A kultúrházak ünnepélyes átadására október 28-án került sor, amely egyben a program befejezését is jelentette. Székelyszentléleken dr. Jakubinyi György gyulafehérvári érsek, Nyikómalomfalván Spányi Antal székesfehérvári megyéspüspök, a Katolikus Karitász püspök-elnöke, Farkaslakán pedig Tamás József gyulafehérvári segédpüspök egyidejűleg mondott hálaadó szentmisét, majd a három különböző helyszínen megáldották a felújított közösségi házakat.

A program Nyikómalomfalván folytatódott, ahol a közösségi házban a Gyulafehérvári Főegyházmegyei Karitász vezetői és munkatársai beszámoltak az árvízkárosultak megsegítése érdekében végzett munkájukról, amelyhez több országból kaptak támogatást. Ezt követően levetítették Daczó Katalin és munkatársai által készített „Itt járt az özönvíz" című dokumentumfilmet, valamint bemutatták Fábián Kornélia „Tenger minden" című, árvízi történetekről szóló könyvét.

Maguk a károsultak nagyon sokat tettek annak érdekében, hogy ismét a régi kerékvágásban élhessenek. Magyarországról ezt a törekvést erősítette támogatásaival a Karitász. A közösségi épületek átadását követő falunapon néptánccsoportok léptek fel a színpadon, majd késő éjszakába nyúló bállal fejeződött be az ünnepnap.

Románia

Szakemberképzés Bukarestben

A Duna árhulláma óriási károkat okozott szomszédunknál. A Román Karitász elhatározta, hogy a mi gyakorlatunkat átvéve önkéntes segítőket küld a károsultak közé. Felkértek bennünket, hogy vegyünk részt munkatársaik felkészítésében. Május 8-án Adányi László és Márton Andrea a lelki segítés szabályairól, a katasztrófa helyszínén végzett munka szervezési feladatairól és az önkéntesek saját mentálhigiénéjéről tartott tréninget Bukarestben.

Árvízkárosultak támogatása Cosmesti Vale településen

A moldvai régióban hatalmas területek kerültek víz alá. Itt jobbára vályogházak voltak, amelyek nagyrészt összeomlottak. A Román Karitász kérésére Cosmesti Vale településen 6 család számára

építettünk új családi házakat. Egy székelyudvarhelyi vállalat eredetileg svájci exportra tervezett fűthető faházaival nyerte meg a kivitelezők számára kiírt pályázatot. Ez a technológia lehetővé tette, hogy gyorsan megépüljenek a Iasi Egyházmegyei Karitász területén az általuk kiválasztott legjobban rászorulók részére az új épületek. A program menedzsere, a fiatal Michaela Condac szociális munkás a falu megsegítésére komplex programot dolgozott ki, amelynek csak egy része volt a házépítés. A Román a Német és a Magyar Karitász együttműködése tette lehetővé, hogy összesen 50 család kapott komoly segítséget az újrakezdéshez.

Jövőképünk és útkeresés a szenvedélybeteg-ellátásban – konferencia Csíksomlyón

A „Rév" Szenvedélybeteg-segítő intézményhálózatában összegyűlt tapasztalatainkat, a pszichoszociális szemléletű szenvedélybeteg-segítő munkát mutattuk be október 28-án Csíksomlyón a Gyulafehérvári Egyházmegyei Karitász Családsegítő Szolgálatával közösen rendezett konferencián.

Szerbiában a Külügyminisztérium nemzetközi fejlesztési pályázatának támogatásával már két éve segítjük a pszichoszociális szemléletű szenvedélybeteg-segítő hálózat kiépülését. Erdélyben a csíksomlyói konferencia volt az első együttműködés. Kárpátalján is hamarosan elindul a közös gondolkodás. Remélhetőleg sikerül megvalósítani magyar nyelvterületen a határok nélküli Karitász szeretethálózatot, amely eredményesen tudja segíteni a szenvedélybetegeket és családjaikat.

Beregi alma Dévára

Ebben az esztendőben is sor került a már hagyományosnak tekinthető akcióra. Gulácson vásároltunk egy teherautónyi (2,5 tonna) almát, amelyet elszállítottunk Böjte Csaba testvér és munkatársai által működtetett intézményekbe befogadott gyermekeknek. Csaba testvér már több mint tíz helyen gondoskodik a gyermekekről Románia szerte. Az alma eljutott szinte az összes intézménybe: Déva, Szászváros, Szováta, Petrozsény, Torockó, Zsombolya, Szárhegy, Nagyszalonta, Kolozsvár, Kőrisbánya, Sóvárad, Illyésmező és Nyárádszereda.

Szerbia
(Nagybecskerek, Délvidék)

Pedagógus képzés

Folytatódott az „Új utak a Szenvedélybetegek ellátásában" c. program. Pedagógusok számára tartottunk 30 órás drogprevenciós képzést Nagybecskereken. Arra készítettük fel a tanfolyam résztvevőit, hogy időben vegyék észre a gyerekeknél a kábítószer-probléma első jeleit és jól segítsenek abban, hogy az érintettek szakavatott segítséget kaphassanak. A képzés egyben a módszer átadása volt a kinti szakemberek számára.

Drogprevenciós tábor

A nyáron drogprevenciós tábort tartottunk közösen a szerbiai szakemberekkel. Kovácsics Bernadett, a kecskeméti „Rév" Szenvedélybeteg-segítő Szolgálat munkatársa segített abban, miként lehet egy nyári tábor keretei között megismertetni a fiatalokkal a kábítószerek veszélyeit és azok tudatos elkerülését.

Srí Lanka

A tsunami károsultjainak megsegítésére indított programjaink ebben az esztendőben is folytatódtak. Két kollégiumunk (Moratuwa és Kalegana) felépítése decemberben fejeződött be, az átadásra 2007 januárjában kerül sor a szökőár második évfordulóját követően. Gyermekétkeztetési programunk egész évben tartott. Az angolszász mintára Sunday School-nak, vagyis Vasárnapi

Iskolának nevezett hitoktatás időpontválasztása mögött nem annyira történelmi hagyományok, semmint praktikus okok állnak. Srí Lanka déli részén a katolikusok szórványban élnek, a családok vasárnaponként nagyobb utazást tesznek azért, hogy részt vehessenek a szentmisén. Ilyenkor vannak a hittanórák is. A családok egész napjukat a templom körül töltik. A szökőár áldozatai számára ez különösen nagy anyagi megterhelés. Az ő számukra vállaltuk át a gyermekek számára kiosztásra kerülő reggeli költségeit. Háromszáz család jutott így támogatáshoz.

NEMZETKÖZI KARITÁSZ EGYÜTTMŰKÖDÉS

„Karitász és az Egyház szociális tanítása" volt a témája a Caritas Europa (CE) Mainzban lezajlott közgyűlésének és konferenciájának. 44 országból 48 nemzeti karitász szervezet gyűlt össze májusban a Majna menti városban, hogy azokról a kihívásokról tárgyaljanak, amelyekkel az egyesülő Európának szembe kell néznie. A nemzeti Karitász szervezetek az alábbi területeken működnek együtt:

- társadalmi kohézió
- migráció, menekültügy, emberkereskedelem
- reagálás a katasztrófákra
- nemzetközi fejlesztés és a béke megteremtésének támogatása
- tagszervezetek támogatása, belső hálózatépítés
- külső hálózatépítés, érdekképviselet

A közös gondolkodás egyik kézzelfogható eredménye a júniusban megjelent Karitász jelentés az európai szegénységről. Ez egy tényekkel, adatokkal alátámasztott beszámoló, a tagszervezetek tapasztalataira épül és minden fontos uniós hivatalhoz, a EU képviselőkhöz eljut. A kiadvány címe: Migráció – egyenes út a szegénységhez? A szerzők szoros összefüggést látnak a migráns, bevándorlói státusz és a társadalmi kirekesztettség, szegénységbe zuhanás között, amely akár a bevándorlók második, harmadik generációját is sújthatja. Magyarországon ma ez még csupán érdekes olvasmány, de könnyen lehet, hogy hamarosan a mindennapok valóságává válik. A legnagyobb szociális jellegű uniós probléma, a munkanélküliség egyre több honfitársunk életét keseríti meg. A Caritas Europa tagszervezetei segítik egymást a munkanélküliség enyhítése érdekében eredménnyel alkalmazott programjaik átadásával.

A Caritas Europa CONCEPT programja keretében monitorozza a tagországok Nemzeti Fejlesztési Terveit. A szociálpolitikai munkabizottság összegezi az adatokat és az ezekről európai szinten elkészített jelentését az EU illetékes szervezetei és a képviselők elé terjeszti. Európai szinten a kormányzat civil kontrolljában tehát részt veszünk. Fontos ez, hiszen az eu-képviselők és a brüsszeli hivatalok nem kizárólag az államok által összeállított – sok esetben kreatív módon megfogalmazott – jelentésekből tájékozódnak.

EMLÉKEZÜNK

1990. szeptemberében a Központi Szemináriumban rendszeres résztvevője volt Bogláryné Mailáth Edina azoknak a megbeszéléseknek, amelyek során eldőlt, milyen is legyen az újraszerveződő Magyar Karitász. Kifogyhatatlan volt az ötletekből, fáradhatatlanul dolgozott, szervezett, segített. Rengeteg dolog elindítója volt. Az elmúlt néhány évben betegsége lassabb tempóra kényszerítette. Egyike volt azoknak, akiknek nagyon sokat köszönhet a Karitász mint mozgalom és mint szervezet egyaránt. Neki köszönhető, hogy a kezdeteknél a szenvedélybetegeket karoltuk fel. Szabó János atya örökségét őrizte, aki a szocializmus éveiben elsőként segített az alkoholbetegeknek a Katolikus Egyház keretében. Nemcsak az ötletet adta, példát is mutatott. Halász Endre atyával együtt ő szervezte meg a Katolikus Alkoholista-mentő Szolgálatot, az önsegítők összefogását. Éveken át jöttek külföldi fiatalok az Építő Barátok mozgalom keretében templomok, egyházi épületek tatarozásához önkéntes munkát végezni. Pár évig működött az országban több helyen (Szentendre, Eger, Budapest) a „Fél-Falat" ebédeltetés, amikor az arra rászorulók jelképes összegért kaptak ebédet. Az általa létrehozott Betánia névre keresztelt plébániai karitász csoport otthont adott a Cursillo mozgalomnak is. Nemesi származásából adódó külföldi kapcsolatai révén főleg Németországból segélyszállítmányokat hozott be az országba és a szegényebb területek plébániáin keresztül segítette a rászorulókat. Utolsó éveiben a Polgári Körök szervezésében is részt vállalt. A Máltai Lovagrend hölgytagjaként nagy felelősséget érzett a betegekért. A Betánia Szeretetszolgálat keretében megszervezte az otthoni beteggondozást. Ez a jelenlegi otthonápolási szolgálat előfutára volt. Ő már évekkel ezelőtt felismerte, mennyire fontos, hogy ameddig csak lehet, a beteg saját családja körében kapja meg a gyógyuláshoz szükséges ellátást, de legfőképpen a szeretetet.

Edina egyszemélyes intézmény volt. Mindig akadtak szép számmal segítői. Életműve, a Betánia és a Katolikus Alkoholista-mentő Szolgálat tovább működik az Esztergom-Budapesti Főegyházmegyei Karitász keretében.

Katolikus Karitász
1111 Budapest, Bartók Béla u. 30.
(levélcím:1519 Bp., Pf. 239.)
Tel.: (1) 372-0910
Fax: (1) 372-0914
e-mail: office@caritas.org.hu
Országos Igazgató: Nagy Károly
(nk@mail.datanet.hu)
Főtitkár: Adányi László
(adanyi@caritas.org.hu)

XXIII. János Szeretetotthon
1112 Budapest, Dajka Gábor út 102-104.
Tel.: (1) 319-0994
Fax: (1) 248-0232
1029 Budapest, Máriaremetei u. 187.
Tel.: (1) 391-8220
e-mail: 23iroda@mail.datanet.hu
Intézményvezető: Magyari Levente
(mlevente@mail.datanet.hu)

Szakápolási és Fogyatékosokat Támogató Szolgálat
2626 Nagymaros, Vasút u. 15.
Tel.: (27) 354-272
e-mail: caritas.nagymaros@invitel.hu
Intézményvezető:
Müllerné Hontvári Mária

Debrecen-Nyíregyháza Egyházmegyei Karitász
4400 Nyíregyháza, Kossuth tér 10.
Tel./Fax: (42) 418-851
e-mail: keletcaritas@t-online.hu

Egri Főegyházmegyei Karitász
3300 Eger, Széchényi u. 5.
Tel./Fax: (36) 518-602
e-mail: caritas.eger@freemail.hu

Esztergom-Budapesti Főegyházmegyei Karitász
1067 Budapest, Hunyadi tér 3.
Tel.: (1) 351-1976-77
Fax: (1) 478-0896
e-mail: szenterzsebet.karitasz@t-online.hu
www.esztergomi-ersekseg.hu/karitasz

Győri Egyházmegyei Karitász
9021 Győr, Káptalandomb 5/b.
Tel.: (96) 550-475 (közvetlen)
(ehm.hiv.): (96) 550-740
Fax: (96) 550-741
e-mail: akavacs@gyor.egyhazmegye.hu

Hajdúdorogi Görögkatolikus Egyházmegyei Karitász
4551 Nyíregyháza - Oros, Vezér u. 19.
Tel./Fax: (42) 480-066
e-mail: szokirajanos@freemail.hu

Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegyei Karitász
6300 Kalocsa, Szentháromság tér 1.
Tel.: (78) 462-166
Fax: (78) 462-166 /127 v. 130-as mellék,
(78) 462-667
e-mail: caritas.kalocsa@drotposta.hu

Kaposvári Egyházmegyei Karitász
8646 Balatonfenyves, Kölcsey u 79.
Tel./Fax: (85) 361-454
Mobil: (30) 339-87-87
e-mail: revify@enternet.hu

Miskolci Apostoli Exarchatus Egyházmegyei Karitász
3600 Ózd, Lomb u. 2.
3601 Ózd, Pf. 88.
Tel.: (48) 570-270
Fax: (48) 570-276
e-mail: parokus@t-online.hu

Pannonhalmi Főapátsági Karitász
9090 Pannonhalma, Vár u. 1.
Mobil: (30) 410-42-74
e-mail: karitasz@osb.hu

Pécsi Egyházmegyei Karitász
7621 Pécs, Janus Pannonius u. 4.
Tel./Fax: (72) 532-207
e-mail: caritasp@dravanet.hu

Szeged-Csanádi Egyházmegyei Karitász
6722 Szeged, Jósika u. 34/b.
Tel./Fax: (62) 425-548
e-mail: szkaritasz@invitel.hu

Székesfehérvári Egyházmegyei Karitász
8000 Székesfehérvár, Lövölde út 28/a.
Tel.: (22) 506-828
Fax: (22) 506-829
e-mail: albacaritas@gmail.hu

Szombathelyi Egyházmegyei Karitász
9700 Szombathely, Szily János u. 2.
Tel./Fax: (94) 318-560
e-mail: caritas.szombathely@ax.hu
www.caritasszombathely.hu

Váci Egyházmegyei Karitász
2600 Vác, Derecske dűlő 2.
Tel./Fax: (27) 502-476
e-mail: karman.janos@vaciegyhazmegye.hu

Veszprémi Főegyházmegyei Karitász
8200 Veszprém, Vár u 25.
Tel.: (88) 428-638
Fax: (88) 426-287
e-mail: karitasz-veszprém@freeweb.hu

SZENVEDÉLYBETEG-SEGÍTŐ HÁLÓZAT

Katolikus Karitász
Rév Szenvedélybeteg-segítő Szolgálat
Közösségi Ellátó Részleg
1115 Budapest Bartók Béla út 96.
Nappali Ellátó Részleg
1115 Budapest Csóka utca 5.
Telefon: (1) 361-4252
Telefax: (1) 466-4455
e-mail: caritas.revbp@mail.datanet.hu
intézményvezető: Márton Andrea

Szent Cirill és Methód Alapítvány
RÉV Szenvedélybeteg-segítő Szolgálat
9025 Győr, Bálint Mihály u. 54.
Levelezési cím: 9025 Kossuth u. 63.
Tel.: (96) 529-551
Fax: (96) 529-555
e-mail: gyor.rev@freemail.hu
Intézményvezető: Oláh Dóra

Alba Caritas Hungarica Alapítvány
RÉV Szenvedélybeteg-segítő Szolgálat
8000 Székesfehérvár, Móri u. 20.
Tel.: (22) 506-606, 506-607
Fax: (22) 506-608
e-mail: szrev@mail.datatrans.hu
Intézményvezető: Tóth Judit Barbara

Főplébániai Karitász Alapítvány
RÉV Szenvedélybeteg-segítő Szolgálat
6000 Kecskemét, Fecske u. 20.
Tel./Fax: (76) 415-466
Zöldszám: (80) 204-226
e-mail: revkmet@t-online.hu
Intézményvezető: Molnár Ferenc

Szent Erzsébet Karitász Alapítvány
RÉV Szenvedélybeteg-segítő Szolgálat
7100 Szekszárd, Munkácsy u. 7/a.
Tel.: (74) 413-037
Fax: (74) 511-586
e-mail: rev-szekszard@mail. datanet.hu
www.revkaritasz.hu
Intézményvezető: Kálóczi Andrea

Caritas Hungarica Eger Alapítvány
RÉV Szenvedélybeteg-segítő Szolgálat
3300 Eger, Kolozsvári u. 49.
Tel.: (36) 518-328
Fax: (36) 518-329
e-mail: egerrev@t-online.hu
Intézményvezető: Klement Mariann

Szombathelyi Egyházmegyei Karitász
RÉV Szenvedélybeteg-segítő Szolgálat
9700 Szombathely, Wesselényi u. 24.
Tel.: (94) 508-527
e-mail: revszh@t-online.hu
Intézményvezető: Sárközi Antalné

Forrás Lelkisegítők Egyesülete
RÉV Szenvedélybeteg-segítő Szolgálat
4031 Debrecen, Angyalföld tér 11.
Tel./Fax: (52) 428-004
e-mail: debrecenrev@chello.hu
Intézményvezető: Fehér Ottília

2005 – 2006
GAZDASÁGI ADATAI

Bevételek

• Adományok	833 314 000
• Egyházi, alapítványi és pályázati támogatás	125 824 000
• Intézményeink normatív támogatása	528 860 000
• Intézményi térítési díjak	461 870 000
• Egyéb bevétel	16 210 000
Összesen:	**1 966 078 000**

Bevételek 2005-2006

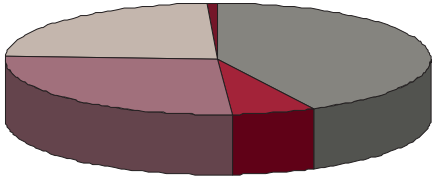

Kiadások

• Katasztrófa segélyezés (árvizek, tsunami)	519 142 000
• Országos központ programjai	160 640 000
• XXIII. János Szeretetotthon	1 128 247 000
• „Rév” Szenvedélybeteg-segítő Szolgálat	61 051 000
• Szakápolási és Fogy. Tám. Szolgálat	29 896 000
Összesen:	**1 898 976 000**

Kiadások 2005-2006

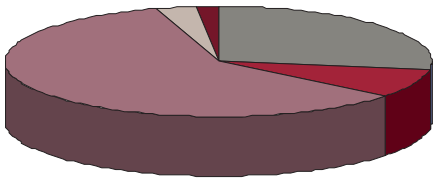

2006

Kiadja: **Katolikus Karitász – Caritas Hungarica**
1111 Budapest, Bartók Béla u. 30.
(levélcím:1519 Bp., Pf. 239.)
Tel.: (1) 372-0910 • Fax: (1) 372-0914
Raiffeisen Bank: 12011148-00124534-00100008
www.karitasz.hu

A Katolikus Karitász mint a magyar Katolikus Egyház önálló jogi személyiséggel rendelkező országos jellegű szervezete 1991-ben létrehozta a **Karitászt Támogató Alapítvány**-t.

Az Alapítvány célja e szervezet anyagi segítése annak érdekében, hogy a a szociális- karitatív (betegápoló, szegénygondozó, és más jótékonysági) feladatát eredményesebben végezhesse az arra rászorulók hathatós támogatása, ingyenes szolgáltatások biztosítása és adományok nyújtása útján. Az alapítvány kiemelkedően fontos céljának tekinti Krisztus szeretet- parancsának megvalósítását, az elesettek, a szegények, a hátrányos helyzetűek, a hajléktalanok és menekültek segítését, belföldön és külföldön egyaránt.

Az Alapítvány adományokat gyűjt és ezzel kizárólag a Katolikus Karitász tevékenységét támogatja. Az Alapítvány szolgáltatásait a Katolikus Karitászon keresztül lehet igénybe venni.

Ha segíteni szeretne, kérjük vágja ki az alábbi rendelkező nyilatkozatot (illetve ennek alapján kitölthetik családtagjai is) és adja postára adóbevallásával együtt.

Köszönjük!

RENDELKEZŐ NYILATKOZAT
A BEFIZETETT ADÓ EGY SZÁZALÉKÁRÓL

A kedvezményezett adószáma:

1	9	6	6	6	2	7	5	–	1	–	4	3

A kedvezményezett neve:

Karitászt Támogató Alapítvány

Tudnivalók

A nyilatkozatot tegye egy olyan postai szabvány méretű borítékba, amely e lap méretét csak annyiban haladja meg, hogy abba a nyilatkozat elhelyezhető legyen.

Fontos!

A rendelkezése csak akkor érvényes és teljesíthető, ha a borítékon az **ÖN NEVÉT, LAKCÍMÉT ÉS AZ ADÓAZONOSÍTÓ JELÉT** pontosan feltünteti!